

1993 - 12. ÅRGANG

BESØK FRA JAPAN

ABONNEMENT KR. 80,-

-

LØSSALG KR. 35,- PR. NR.

TIDSSKRIFTET UFO NR. 1 1993 - 12. ÅRGANG

ISSN 0800-1758

Utgitt av UFO-NORGE

- en landsomfattende organisasjon

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til medlemmene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør:
Mentz D. Kaarbø
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 05-23 17 59

Redaksjonsråd:

Komiteen - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff:

Per Ottesen
Byrevegen 95
2640 Vinstra
Tlf.: 61 29 07 52

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbø
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 05-23 17 59

Abonnement/medlemskap

Tidsskriftet UFO utkommer med 2 ordinære nummer samt et spesialhefte i året. Abonnement gir medlemskap i foreningen og koster for 1993 kr. 80,-. Beløpet betales enklest over postgiro.

Postgirokontonummer: 0809 3 07 08 10

Abonnementsadresse:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

De i "UFO" offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenene og utforskningen av disse, uten at foreningen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlig for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger. Stoff fra bladet må kun gjengis med fullstendig kildeangivelse. Redaksjonen mottar gjerne stoff og innlegg, men forbeholder seg retten til å redigere/tørkorte.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse:

Ole Jonny Brønne
Mentz D. Kaarbø
Per Ottesen
Odd-Gunnar Røed
Erling Strand

Informasjons og kontaktadresse:

UFO-NORGE
Postboks 24
3133 Duken
Tlf.: 33 38 65 00 m. automatisk tlf. svarer
Mobiltlf.: 080-81 800

Rapportsentral

Odd-Gunnar Røed	Torfrid Urdal
Postboks 24	Rygg
3133 Duken	4448 Gyland
Tlf.: 33 38 65 00	Tlf.: 38 37 68 30

Avdelinger og ledere:

UFO-NORGE Øst

Ole Jonny Brønne
Sølvreken 10
3033 Drammen
Tlf.: 32 88 31 51/22 61 92 80

UFO-NORGE Sør

Torfrid Urdal
Rygg
4448 Gyland
Tlf.: 38 37 68 30

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 05-28 01 26

UFO-NORGE Midt - kontaktperson:

Geir Belsvik
Buvikåsen 16 B, postboks 74
7350 Buvika
Tlf.: 07-86 50 22

UFO-NORGE Nord - kontaktperson:

Øyvind Aarsnes
Granittveien 47
9022 Krokeldalen
Tlf.: 083-30 021

Trykk:

UFO-NORGE, avd. Vest.

... FRA REDAKSJONEN

Den nye redaktøren som tar over for Finn W. Kalvik ønsker våre lesere velkommen. Jeg ser frem til å fortsette det arbeidet han har gjort i 20 år, og håper å beholde den kontinuitet som har vært kjennetegnet for hans virke.

Uten solid støtte fra våre lesere kan vi imidlertid gjøre lite, og vi vil nok en gang takke for innkomne gavepenger. I fjor utgjorde dette kr. 7600, noe som er svært bra, tatt i betraktning av at tidene stadig blir trangere.

I dette nummer har vi en utvidet Rapportnytt-artikkel. Dette har sin årsak i at vi i forbindelse med leserundersøkelsen i fjor fikk inn en god del besvarelser hvor leserne oppga at de hadde observert UFO. Rapportskjema ble sendt ut i mars i år og vi fikk svært mange i retur.

Det har ellers vært en gledelig fremgang for UFO-NORGE det siste året. Abonnementsøkningen var formidabel i 1992, hele 155 nye medlemmer. Vi har de senere årene hatt en jevn utvikling i antall abonnenter, men inneværende år var spesielt gledelig og vi endte opp med totalt 644 stykker. Også på andre områder har utvi-

klingen vært positiv. Vi har etterhvert etablert et nært samarbeid med utenlandske forskere og ufologer. Dette blir behandlet i artiklene om Erling Strands reiser til henholdsvis Moskva og Lyon. Det siste året har også gitt oss mer media-dekning enn noensinne og vi håper selvsagt at denne tendensen vil holde seg.

Vi henleder også oppmerksomheten på annonsen på baksiden av bladet. Vår medarbeider Odd-Gunnar Røed presenterer der planene for et eget heldøgnsbetjent kontor for UFO-NORGE. Det er å håpe at så mange som mulig vil gi sitt bidrag til dette prosjektet, som kommer til å bedre vilkårene for vårt arbeide betraktelig.

Vi beklager ellers at vi er sent ute med nr. 1. Dette har sin årsak i at våre medarbeidere som vanlig jobber overtid for å få ferdig stoff til bladet. Vi må nok en gang minne om at vårt UFO-engasjement er ulønnet fritidsarbeide og kommer på toppen av alt annet. Vi håper derfor at leserne tilgir oss vår sendrekthet og fortsatt henger med.

Mentz Kaarbø

INNHold:	SIDE
Fra redaksjonen.....	3
Rapportnytt	4
Tur til Moskva	20
Bokanmeldelser	25
UFO-kongress i Lyon	29
Presseklipp	32
Celebert besøk fra Japan	36
Merkelig objekt over Laugtjønn i 1952	39
Isflak på avveier	41
Kritiske holdninger III	42

RAPPORTNYTT

Av Odd-Gunnar Røed.

Siden sist har det kommet inn en god del rapporter. Dette skyldes i stor grad den store responsen på vår leserundersøkelse som dere kunne lese om i forrige nummer. Dette er altså lesernes egne observasjoner, og vi tar her med noen rapporter av eldre dato.

Rapportoversikt

Forus i Rogaland

En rapport av gammel årgang, datert 26. januar 1964 og innsendt i forbindelse med leserundersøkelsen av Per A. Oseland i Sandnes. Fenomenet, et tilnærmet stasjonært lysende punkt lavt over horisonten i nordvestlig retning ble iaktatt i hele én time og tre kvarter, mellom ca. kl. 23.30 og 01.15 (natten til 26. januar). Fenomenet oppførte seg i vesentlig grad som om det det kunne ha vært Venus.

Men ved å konsultere almanakken viser det seg at det ikke kunne dreie seg om noen av våre kjente planeter. Venus var ikke engang synlig på dette tidspunktet.

Svartnes fergested ved Vardø

Det var en septemberdag i 1966 da vitnet, som ønsker å være anonym, kjørte i sin bil mot fergestedet Svartnes. Klokken var 16.00. Ved ankomsten ser vitnet det han tror er en bil av moderne snitt, uten synlige hjul, og rød av farge. Den var helt likt utstyrt med lykker foran og bak og avrundet i formen. To menn med mørkeblå kapper og belte sto ved siden av.

Da det ikke fantes andre mennesker på kaia ble det til at en samtale oppsto mellom vitnet og de to mennene. De ble beskrevet som å ha gule øyne bak solbrillene og seks fingre på hver hånd. Dermed var de avslørt (i følge vitnet) som besøkende fra verdensrommet. Deretter fulgte den sedvanlige samtalen vi så ofte har hørt før. Om uforståelige kriger, om sykdommer og elendighet. At vi mennesker er så til de grader ufornuft-

tige at vi setter oss i slike situasjoner.

At de så spør om hva veiene er for noe, og hvorfor de ikke fortsetter ut over vannet, setter jo disse påståtte romfarerne i et noe underlig lys. En skulle jo tro at det ville være ABC å vite denslags for interplanetariske reisende, men akk, uvitenheten er slående i mange slike saker. Vitnet fikk dessuten stor angst for å bli tatt med som forsøkskanin, og motsatte seg naturlig nok dette, men ville svært gjerne bli hentet ved en senere anledning, om verdens galskap smittet nordover.

I følge vitnet foregikk kommunikasjonen vha. telepati. Han fikk også et glimt av et stort fartøy et stykke unna som han bedømte til å være ca. 200 meter langt.

Det er selvfølgelig helt umulig for UFO-NORGE å kommentere denne hendelsen på annen måte enn at vitnet må ha hatt en skremmende opplevelse, som har satt seg fast i hukommelsen. At det ikke fantes andre vitner i nærheten var jo synd, de kunne jo eventuelt ha bekreftet historien, eller deler av den.

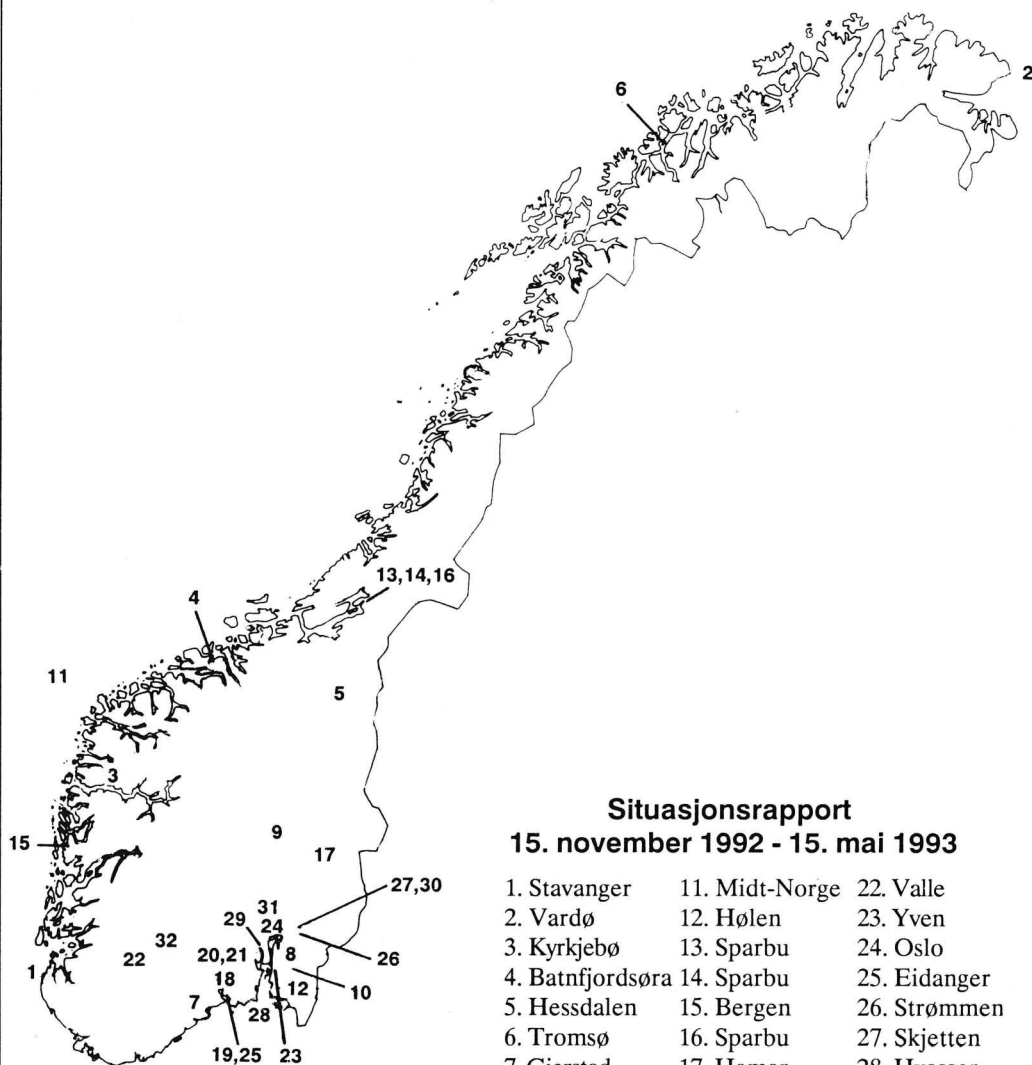
Innholdet er jo langt fra nytt, det florerer med stoff av denne type, spesielt fra 50- og 60-årene, uten at det har kommet noen håndfaste beviser på bordet.

Kyrkjebø i Hordaland

Observasjonen skjedde i februar 1971. Vitnet opplevde å se en rakettlignende gjenstand, beskrevet som butt foran og med lysende hale bak fire "tallerkener" som var synlig bak på enden. Gjenstanden var lydløs og forsvant plutselig. Fargen var gullgylde.

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Situasjonsrapport

15. november 1992 - 15. mai 1993

1. Stavanger	11. Midt-Norge	22. Valle
2. Vardø	12. Hølen	23. Yven
3. Kyrkjebø	13. Sparbu	24. Oslo
4. Batnfjordsøra	14. Sparbu	25. Eidanger
5. Hessdalen	15. Bergen	26. Strømmen
6. Tromsø	16. Sparbu	27. Skjetten
7. Gjerstad	17. Hamar	28. Hvasser
8. Skullerud	18. Skien	29. Røyken
9. Dokka	19. Eidanger	30. Skjetten
10. Spydeberg	20. Kongsberg	31. Hadeland
	21. Kongsberg	32. Vinje

Oversikt over de viktigste observasjonene registrert i perioden 15. november 1992 til 15. mai 1993

Observasjonsdato	Begynnelses-tidspunkt	Varighet	Observasjonssted	Antall obs.	Beskrivelse	Evt. identifikasjon
26.01.64.	23.30 NNT	1 t 45 min	Forus ved Stavanger	3	Tiln. stasjonært lysende pkt.	
Sept. 1966	16.00	?	Svartnes ved Vardø	1	Humanoider med fartøy	
Feb. 1971	Ettermiddag	?	Kyrkjebø i Hordaland	1	Rakettilignende gjenstand	
Nov/des 1981	03.00 NNT	10-12 sek.	Nær Sunndalsøra	1 +	Lysende fenomen	
30.12.82	23.10 NNT	5 min.	Hessdalen	1	Lysende gjenstand	
Vinter 1984	Kveld	7 min.	Tromsø	1	Langt fenomen med lys	
18.04.84	Natt		Gjerstad i Aust-Agder	Flere	Spor i snø	
07.06.84	14.30 NST	5 min.	Skullerud i Oslo	1	Merkelig objekt på kort hold	
1980-årene			Dokka	Flere	Obs. av lysende fenomener i flere år	
Sep. 1986	Kveld	10 min.	Spydeberg	2	Lysende fenomen langs høyspentlinje	
Jan. 1988	ca.21.00 NNT	15-20 sek	Midt-Norge	7	"Hjelmformet" obj. m. spor	
Aug. 1988	Dag	1-2 min.	Hølen i Vestfold	1	"Romskip" i hagen	
Jan. 1990	12.30 NNT	1 min.	Sparbu	1	To diskosformede objekter	Satelitt?
Feb. 1990	03.15 NNT	4-5 min.	Sparbu	2	Lysende fenomen	
01.06.91	15.30 + NST	5 sek.	Ulrikken i Bergen	1	Hvit gjenstand	
Aug. 1991	?	10 min.	Sparbu	Flere	Sort objekt/hangglider	
25.04.92	01.30 NST	15 sek.	Hamar	1	Rødt lys	
01.12.92	19.00	?	Skien	4	"Dinosaurushale"	
03.12.92	8.30 + NNT	5 min.?	Eidanger v/Porsgrunn	1	"Stor blinkende stjerne"	
12.12.92	21.57 NNT	6 sek.	Kongsberg	2	Syv rader med lys	
31.12.92	23.50 NNT	1,5 min.	Kongsberg	1	To hvite lys	
11.01.93	17.45 NNT	ca. 30 min.	Valle i Setesdal	Flere	Kraftige lysglimt	Kornmo?
13.01.93	07.15 NNT	5 min.	Yven i Østfold	1	"Lys over taket til naboen"	
05.02.93			Oslo		Spor i snø	
05.02.93	21.30 NNT	1 min	Eidanger v/Porsgrunn	3	"Stort, sterkt lys"	
08.02.93	20.30 NNT	2-3 min. (?)	Strømmen	1	Grønt objekt	
09.02.93	22.00 NNT	10 min.	Skjetten v/Lillestrøm	1	Grønt objekt	
17.02.93	19.30 NNT	Flere timer	Hvasser v/Tjøme	4	Ovalt obj. m. lys	
18.02.93	?	2 min. +	Røyken v/Drammen	1	4 sterke lys	
22.02.93	18.10 NNT	10 min.	Skjetten	2	Blå sigar	
24.02.93	22.30 NNT	10-15 sek.	Hadeland	1	Blått lys	
06.03.93			Vinje i Telemark	1	Spor i snø	

Vitnet var dengang gårdsarbeider, er nå pensjonist og vil helst være anonym. Vitnet så også en grønn kule i januar 1979 i samme området ved

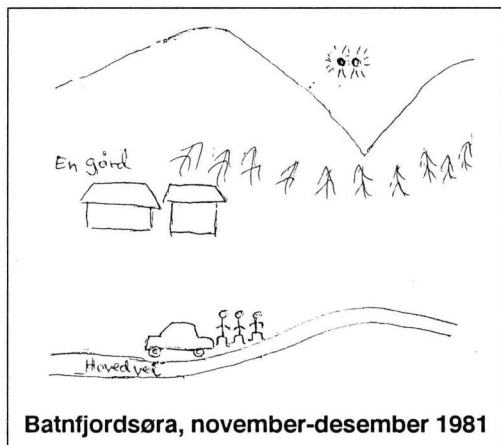
Sognefjorden-Vadheimsfjorden.

Batnfjordsøra ved Sunndalsøra

Liv-Borghild Bjerkeset var privatsjåfør før jul for tolv år siden, i november-desember 1981. Hun hadde hentet noen folk i Molde og de var på vei hjem. På et sted som het Rød hadde de et stopp og sto ved bilen og pratet.

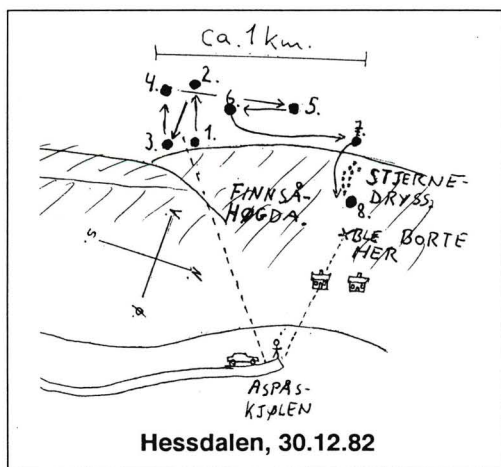
Mellom to fjell dukket det plutselig opp et fenomen med en lysstyrke som Venus, og vitnet ble med en gang klar over at hun observerte et UFO. Gjenstanden var lydløs, stoppet plutselig

Det var månelyst og alle i selskapet så dette fenomenet. Hun ville imidlertid ikke inkludere de andre som vitner da de ikke var helt edrue på dette tidspunktet.

Hessdalen

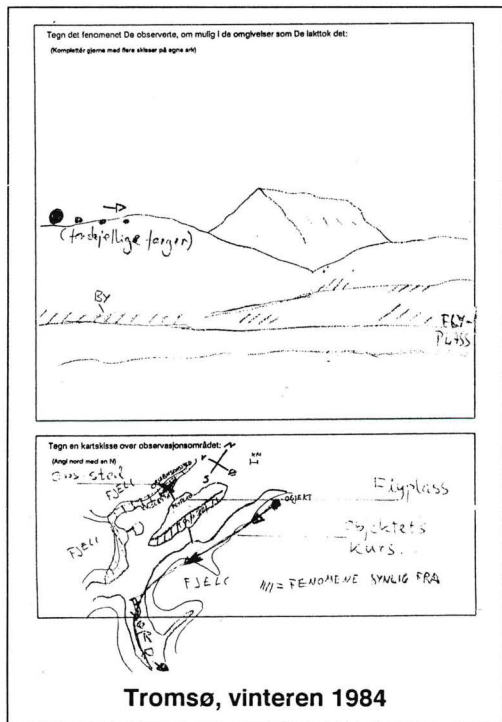
Så har vi fått en rapport fra Hessdalsfenomene-

Vi ser på tegningen de forskjellige bevegelsene som den lydløse gjenstanden gjorde. Fargene var orange-gul-hvit og var konstante igjennom observasjonen. Det ble dog konstatert høyde- og hastighetsendringer. Gjenstanden beveget seg foran Finnsåhøgda, kom ned fra fjellet, beveget seg mot bebyggelsen på Aspås og slukket lyset.

Fenomenet ble sett gjennom en 16 x 50 kikkert og en 300 x teleskop. Vitnet følte seg overvåket under observasjonen.

Ron-Harry Røstad har sendt inn neste rapport som er fra Kvaløysletta ved Tromsø. Han skriver at det er svært lenge siden observasjonen og at flere detaljer har gått i glemmeboken. Men han husker at det dreide seg om et langt fenomen, kanskje en hel kilometer langt, som også var utstyrt med lys. Han observerte det en gang i

løpet av vinteren 1984.

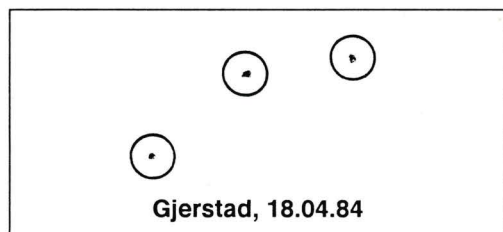
Fenomenet fløy slik at de fire lysene så ut som om de hang sammen. Det var synlig i syv minutter og Ron-Harry finner det ganske utrolig at noen kunne unngå å se dette i et område med over 20 000 mennesker. Lysene var like kraftige som på en snøscooter, men fenomenet var ellers helt lydløst.

Gjerstad i Aust Agder

Nok en gang er det avsatt underlige merker i snøen og dette er, nærmest som vanlig, dokumentert vha. videokamera. (Hva skulle vi gjort uten denne oppfinnelsen?)

Natt til onsdag 18. april 1984 ble det avsatt tre store runde merker i snøen ved Gjerstad i Aust-Agder. De ble filmet på Langfredag den 20. april, to dager senere.

Sporene dukket opp like utenfor et hus, og natten før de ble oppdaget våknet huseieren av at hele bygningen ristet. Hun trodde det var pga. sterk vind, men etter kort tid hverken hørte eller merket hun noe mer til rystingen. Dagen etter fant hun de tre merkene henholdsvis 10, 12 og 14 meter fra husveggen. I sentrum av hvert merke lå det en tommelfingerstor mengde med brunaktig substans som kort tid etter smeltet og

rant ut i snøen. Pga. dette var det ikke mulig for vitnene å samle noe materiale for eventuell senere analyse.

Det var nysnø og ingen andre merker eller spor var å se. Diameteren av sporene var ca. 80 cm og det var omtrent to meter mellom hvert av dem.

Skullerud i Oslo

Så følger en interessant observasjon fra Oslo, nærmere bestemt området rundt Skullerud T-banestasjon.

Torsdag den 7. juni 1984 var Britta Vastaberg

på en spasertur i området. Rett ved innkjørselen til Norsk Data ser hun en meget tydelig gjenstand i lav høyde, et par meter over tretoppene. Den kom fra nord i sakte fart, tok det meget med ro over N.D.-området, hvor det da foregikk omfattende byggearbeider.

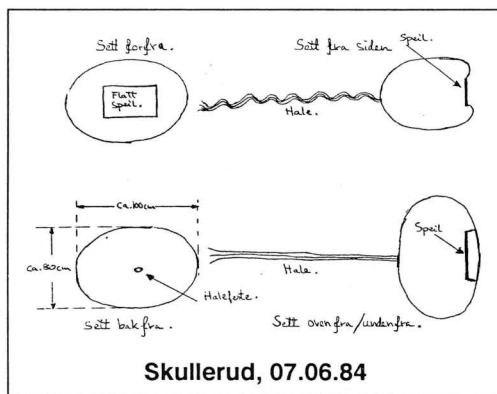
Gjenstanden sto helt stille noen minutter med noe som lignet et "speil" rettet mot Norsk Data (se illustrasjon). Gjenstanden satte deretter opp en meget høy hastighet og forsvant sørover.

Lydløs

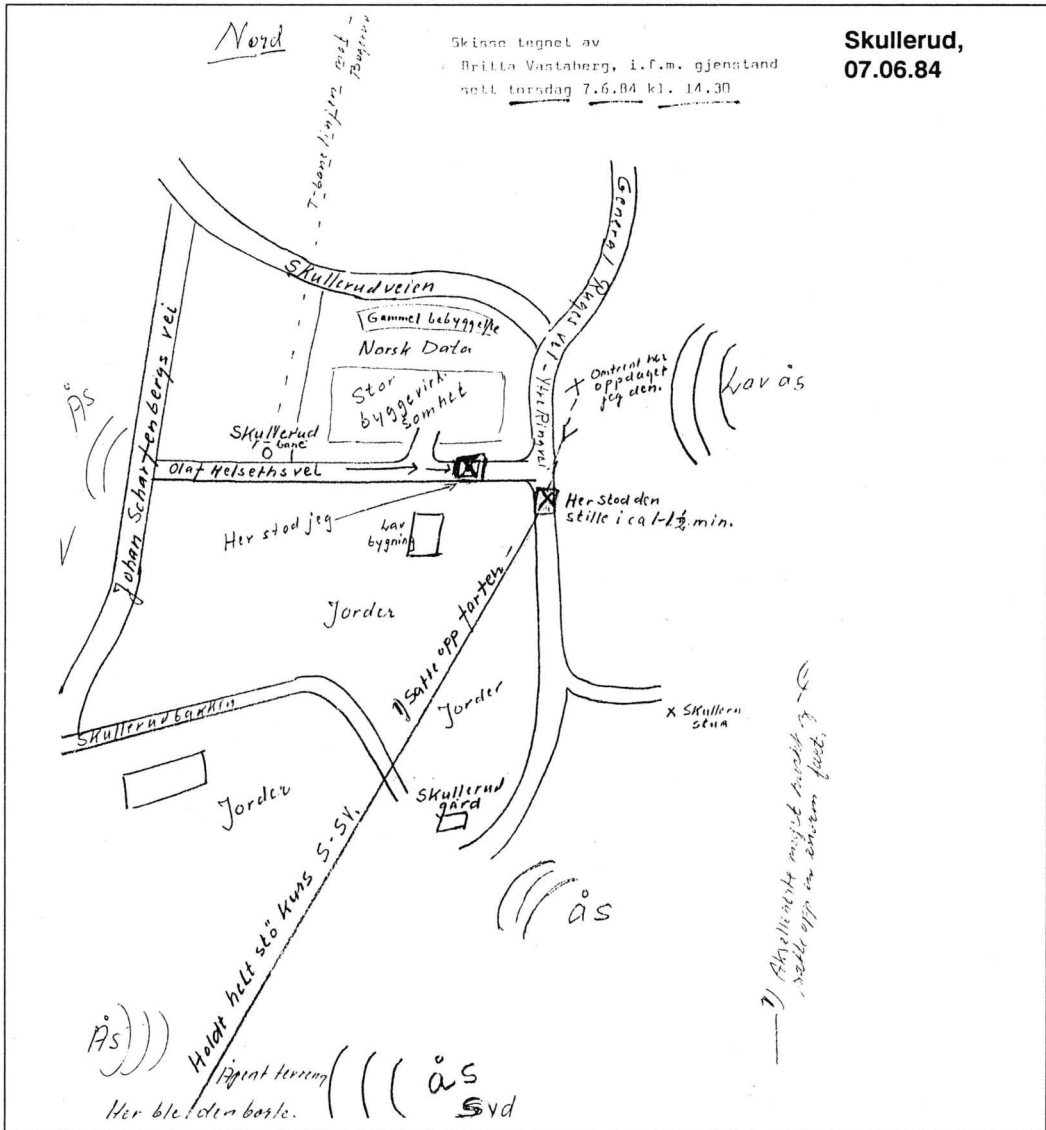
Gjenstanden hadde nærmest en rund/oval form, med en flat, noe inntrykket front, der et slags "speil" var montert. På baksiden var det festet en tynn "hale". Denne besto muligens av to sammenhengende tynne bånd. Denne var flere ganger lengre enn selve gjenstanden, og var hele tiden i en bølgende bevegelse. Overflaten, eller "panseret" som vitnet kaller det, var sort av farge. Denne delen var også hele tiden i bevegelse, og vippet fra den ene siden til andre med stor radius. Den gikk aldri helt rundt. Gjenstanden hadde hverken propeller eller vinger og var desuten helt lydløs. Størrelsen kan ha vært toppen 80 cm høy og 100 cm lang. Vitnet stirret flere sekunder rett inn i "speilet" da det var rettet mot byggeplassen. Det var en kraftig blinking fra objektet under hele observasjonen.

Programmert og styrt

Solen skinte fra en skyfri himmel og det blåste frisk bris fra nord. Likevel pekte "halen" hele tiden mot nord.

**Skullerud,
07.06.84**

Hele observasjonen varte i ca. fem minutter. Avstanden mellom gjenstanden og vitnet var ikke mer enn 10 til 15 meter.

Ved første øyekontakt så gjenstanden ut som en mørk klump med hale etter seg, og den første tanken var at det dreide seg om en drage. Men da den stoppet opp foran Norsk Data ble vitnet overbevist om at den var programmert og styrt, og at gjenstanden sto og fotograferte bygning-

en. Det slo vitnet at det dreide seg om en form for industrispionasje med en helt ny oppfinnelse, selv om gjenstanden virket mystisk og rent ut latterlig, der den hang og svaiet. (Se kartskisje).

Vitnet følte seg paralyisert, og nistirret på gjenstanden så lenge hun observerte den. Hun tenkte at dette måtte Forsvaret få greie på, og hun håpet i det lengste at andre også hadde observert dette. Hendelsen ble ikke nevnt til andre enn ekteman-

nen og en bekjent.

Dokka, nær Mjøsa

Det er utrolig at så mange mennesker tviholder på sin rett til å være anonym nå i nittiårene, men de er i sin fulle rett. Vi refererer her til iakttagelser som har gått over flere år på Dokka. Observasjonene har dessverre ikke nøyaktige tidsangivelser, men er snarere refleksjoner pr. brev over flere hendelser som har skjedd i løpet av åttiårene.

Den første hendelsen innbefattet rapportørens sønn, som den gang var 10 år gammel samt en kamerat av denne. De kom plutselig farende inn i huset og fortalte at noe hadde stått over hodene på dem og blinket i rødt og hvitt. Fenomenet hadde tatt av i voldsom hastighet og blitt borte i Karlsvogna. (Noe lignende har vi hørt ved flere anledninger fra andre observasjoner.)

Etter denne hendelsen ble kikkerten ofte benyttet, ettersom familien bor høyt og har flott utsikt. Fly var det mange av, men noen av de observerte lysene var annerledes. De var lydløse, beveget seg i vinkel og samlet seg som oftest i sør. Fargene varierte. Det kunne være rødt, hvitt, (ofte som lyskastere), orange og gulorange.

Ved to anledninger ble et fosforgrønt objekt iaktatt; den ene gangen formet som et kors, sett i kikkert. Hastigheten var som på et passasjerfly.

Det er forøvrig i vinterhalvåret at man har observert flest fenomener, sier rapportøren.

Vi takker for innsendelsen og håper at alle som sender inn sine observasjoner skriver ned så mange detaljer som mulig, da dette hjelper oss til å få et mest mulig oversiktlig bilde av hendelsen.

Spydeberg ved Askim i Østfold

I september 1986 observerte et ektepar et lys som beveget seg i "bølger" nedover en åsside hvor det var plassert flere høyspentmaster. De kunne følge lyset ca. 300 meter mellom tretoppene. Ekteparet holdt til i en hytte ved Spydeberg i Østfold.

Etter at fenomenet hadde forsvunnet, sto de og diskuterte en stund hva det kunne ha vært, da det igjen dukket opp fra den andre siden. Nå fulgte det også mastene, men oppover åssiden og i

bølgegang.

Observasjonen varte i 10 minutter. Selve lyset hadde en gulhvitt farge og var klart avgrenset. Ingen lyd hørtes.

Midt-Norge ved kysten

Denne rapporten er opptatt og innsendt av Frode G. Olsen som har intervjuet vitnet. Denne personen ønsker å være anonym og foretrekker også at observasjonsstedet ikke nevnes.

Ved 21-tiden helt i begynnelsen av januar 1988 gikk syv kamerater i retning av en gravplass, da en av guttene ble oppmerksom på en hjelmformet gjenstand som gjorde en sving over himmelen og gikk ned på gravplassen. Denne var delvis skjult for dem på grunn av trær.

Gjenstanden var utstyrt med forskjellige lys, flere enn på noe kjøretøy, og de var av forskjellig styrke. De blinket og skiftet på en måte formasjon. Fargene var grønne, røde og hvite (gule). Noe som lignet en dør hadde svakere farger som lyste.

Bevegelsen av lysene varte i 15 til 20 sekunder. Det tok guttene ca. 20 sekunder å springe ned bakken til gravplassen og da var gjenstanden borte. Kun et avtrykk var tilbake. Se tegning.

Underlig lyd

Lyden, som best kunne beskrives som fra en vannkran eller foss, var høyest både i frekvens og styrke under svingmanøveren. Under landingen tonet lyden sakte ut for så å forsvinne for godt. Noen beskrev også lyden som "luft ut av en ventil".

Under nedstigningen kunne de også se objektets overside, fordi det "la over" i svingen. De var enige om at et fly ikke ville tåle belastningen av en slik sving.

Spor

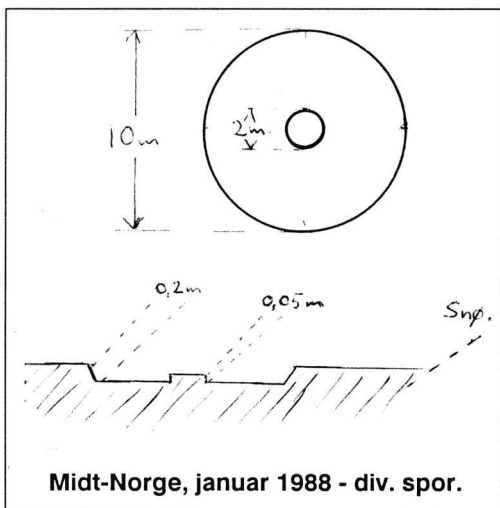
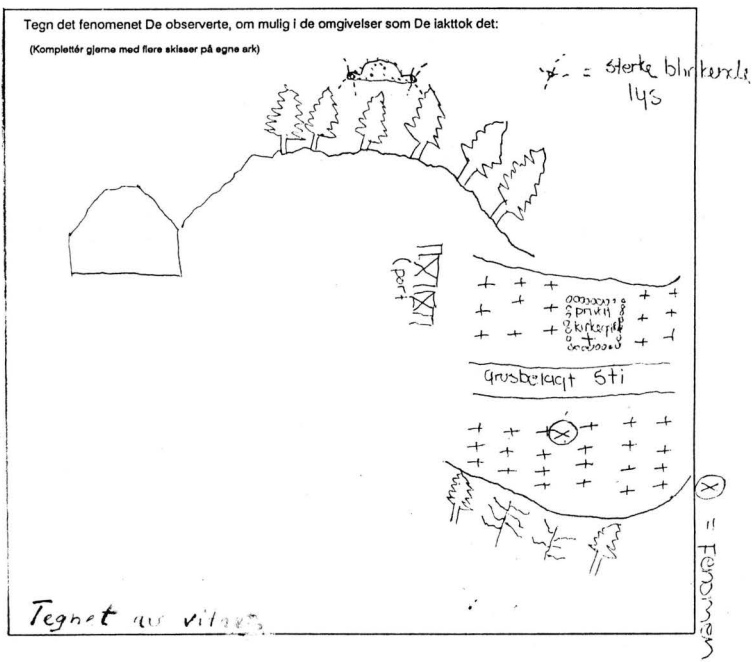
De anslo gjenstanden til å være to meter høy. Sporet de fant var sirkelrundt og 10 meter i diameter, med en skarpt avgrenset ytterkant som hellet noe utover. I sentrum av sporet var det en opphøyet sirkel som målte to meter i diameter og fem cm i høyden. Se skisse.

Sporet var smeltet/presset 20 til 30 cm ned i

Midt-Norge, januar
1988

Tegn det fenomenet De observerte, om mulig i de omgivelser som De iakttok det:

(Kompletter gjerne med flere skisser på egne ark)

snøen.

Vitnene spurte andre i området om de hadde sett noe merkelig den kvelden, men fikk ingen respons.

Det syntes som om gresset på det angitte området ble noe hemmet den påfølgende somme-

ren.

Hølen i Østfold

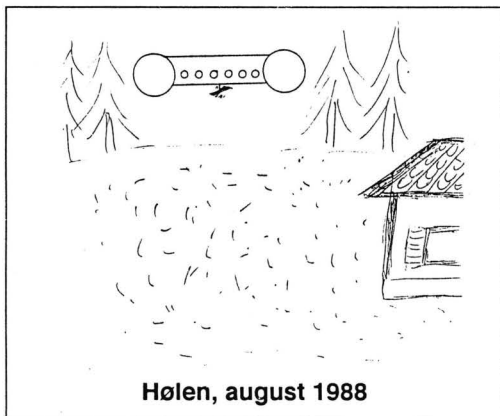
Så har vi en rapport med fullt navn igjen. Det er en hendelse fra midten av august 1988. Vi overlater ordet til vitnet, Anne Bolette Kiærland:

“Jeg lå ute på min lille gressplen og skuet utover E-6, masse biler hele tiden. Plutselig, helt umotivert, snudde jeg hodet mot venstre, mot huset mitt, og så til min forbauselse mellom et par grantrær, fronten av et “romskip”. Det må ha vært stort, med køyner, helt ulikt alt jeg har sett og hørt om. (Se tegning). Den så ut til å være “sigarformet””.

Dematerialiserte seg, og materialiserte seg igjen

“Jeg satt som forstenet, og stirret, kanskje i 60 sekunder, kanskje 120. Så med ett ble det usynlig. Det dematerialiserte seg foran øynene på meg!! Jeg løp inn i huset, ringte en venn først og så min bror og fortalte om dette.

Etterpå lette jeg forjeves etter Polaroid-kameraet, men fant kikkerten istedenfor og løp ut igjen, der jeg la meg ned på samme sted. Igjen

var det der! Nå så jeg, gjennom kikkerten, midt under "skipet" en roterende liten vinge.

Rotasjonen var så rask at vingen nesten var usynlig. Etter å ha studert fenomenet i nye 60 til 120 sekunder ble det igjen usynlig!!"

Metallisk

Anne Bolette Kiærland forteller videre at objektet hadde en metallisk farge, at det var ca. 50 meter stort og at det var helt lydløst. Avstanden ble anslått til ca. 30 meter. Ellers var været pent, tørt og vindstille, med en temperatur på 20 grader.

Sparbu

En 10 år gammel gutt hadde en uvanlig opplevelse en onsdag i januar 1990. Han var ute i snøen og hørte plutselig en surrende lyd. Da han så opp stirret han inn i to diskosformede objek-

ter som ikke var mer enn 50 meter unna.

Ut av en åpning under objektene strømmet det svart illeluktende røyk. Hvert av objektene hadde en diameter på ca. 15 meter. Fargen var metallisk og reflekterende, solen blinket i skroget. Objektene gled sørover og forsvant etter å ha vært synlige i ca. ett minutt. Vitnet ble forøvrig svimmel og falt overende under observasjonen.

Det var lettskyet oppholdsvær, klokken var 12.30 og det var vindstille. Temperaturen var -5 grader.

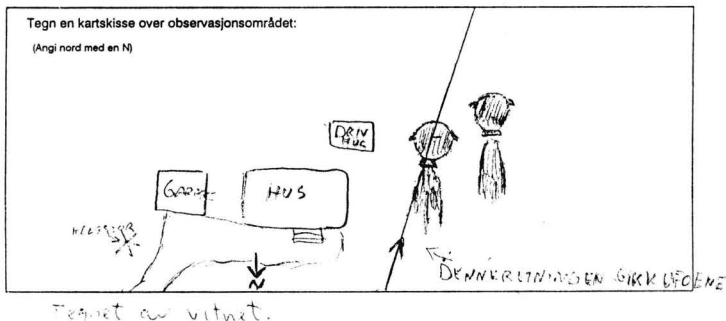
Ny observasjon året etter

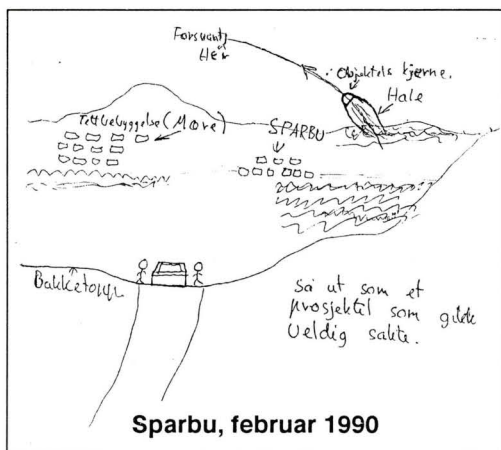
Vitnet skriver dessuten at han i august året etter hadde en ny observasjon. Denne gangen ble han gjort oppmerksom på et sort objekt av noen andre som sto og tittet på noe de trodde var en hangglider. Men så begynte det å blinke i fenomenet, noe som syntes helt ulikt en hangglider. Fenomenet forsvant etter 10 minutter med en voldsom hastighet, rett opp i luften.

Sparbu

Vi holder oss i det samme området og flytter oss noen dager fram i tid. I februar 1990 var pølsemaker Kjetil Håvan på vei hjem fra et selskap, da han og naboen tilfeldigvis oppdaget et lysende fenomen på himmelen. Det så ut som det steg opp fra skogen et stykke unna, evt. fra horisonten. De reagerte på at fenomenet beveget seg så sakte. Det beveget seg i en svak bue, hadde flere farger, men grønt var dominerende. Lyset var konstant og sterkt, og virket nesten like kraftig som billys. Det hørtes ingen lyd og fenomenet

Sparbu, januar 1990

Temperaturen var mellom 0 og -5 grader. Ellers var det vindstille, tørt og klart vær.

Ved Ulrikken i Bergen

Denne observasjonen er gjort i Bergen, ved en hytte ikke langt fra Ulrikkens topp. Vitnet, som er utøvende kunstner, hadde laget en meget god skisse som følger med rapporten. Han ønsker dessverre å være anonym, på grunn av at folk kanskje kunne oppfatte ham som noe "skrudd"; dvs. en person som kan innbille seg å se "ting" andre mener må ha en naturlig forklaring.

Fatt mot sier vi, det er så mange som etterhvert ser mye "skrudd" at det snart er de andre som er i mindretall og følger seg utenfor fordi de aldri ser noe.

Heldigvis er denne formen for mobbing snart en saga blott og hører vel snart bare hjemme i vitsetegningene. Det er etterhvert forholdsvis trygt å stå fram uten å risikere å få brynt nesa i uvitenhetens søkelys.

Hvit gjenstand uten vinger

Klokken var mellom 15.30 og 16.00 lørdag den 1. juni 1991 da vitnet med samboer var på vei opp en bratt bakke på Ulrikken; hun foran, han et

stykke bak. Da han løftet blikket for å se etter henne fikk han se en hvit gjenstand som gjengitt på skissen. Den beveget seg med en utrolig stor hastighet og solen ble reflektert i "skroget", som på et fly. Det merkelige var bare at denne gjenstanden hverken hadde vinger eller lyd.

Objektet passerte først foran noen lette slørskyer, deretter med bakgrunn av blå himmel, for til slutt å fortsette bak noen større skyer. Der forsvant den nesten helt, men vitnet kunne se den lyse gjennom skyene et stykke før den ble borte.

Det hele foregikk så fort at vitnet ble stående nærmest perpleks; observasjonen varte kun 4-5 sekunder. Han tror han fikk ropt "se!", uten at samboeren oppfattet hva hun skulle se etter før det var for sent.

Vitnet anslo gjenstandens størrelse til ca. en halv cm på en armlengdes avstand og mente at den må ha befunnet seg ca. 3 km borte. Det var lett vind under observasjonen.

Hamar

Jonny Larsen på Hamar har sendt oss følgende observasjon fra Hamar tidlig i 1992.

Natt til den 25. april står han på rommet sitt og ser på stjernehimmelen gjennom vinduet, da han plutselig blir oppmerksom på et svakt rødlig lys som kommer svevende fra høyre. Det virket som om det "bare var der", for etterpå å forsvinne på samme måte som man skrur av en lysbryter.

Varigheten av observasjonen var ca. 15 sekunder. Bevegelsen til fenomenet minnet om et blad som blåses bortover av vinden, men banen var jevn. Det var ingen lyd å høre, og avstanden ble anslått til ca. 300 meter. Størrelsen på fenomenet kunne vært hele 100 meter, mener Jonny Larsen, som så dette klokken 01.30. Det var vindstille og temperaturen mellom fem og 10 grader.

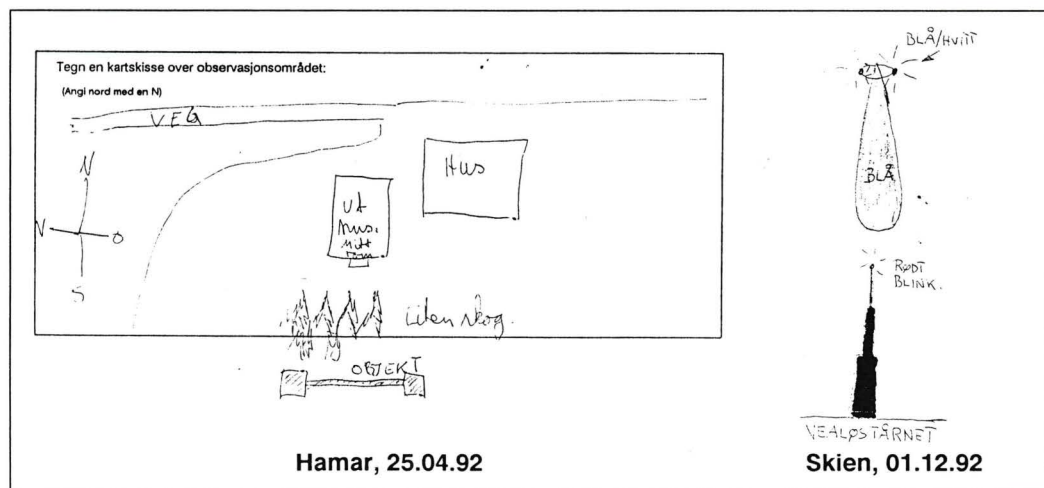
Skien

Vi begynner å nærme oss nåtiden, og denne historien kommer fra en liten gutt som forteller gjennom sin far, som helst vil beskytte sin sønns navn.

Gutten, som gikk i første klasse, var ute og luftet seg sammen med tre klassekamerater under juleavslutningen på skolen. Klokken var rundt 19.00 den 1. desember 1992. Over Vealøstårnet så de en "ting" som sønnen beskrev som en "dinosaurushale". Den sto på høykant over tårnet, var helt jevn i formen, tykk nederst og tynn øverst. (Se skisse).

Fargen var blåaktig og øverst roterte det et blå/hvitt lys rundt den spisse delen. Noen av guttene mente de følte "varme", hvilket ikke sønnen gjorde. Men han sa at de hadde vært redde. De hadde også lagt merke til at det var et blåaktig skjær over garasjen de sto ved siden av.

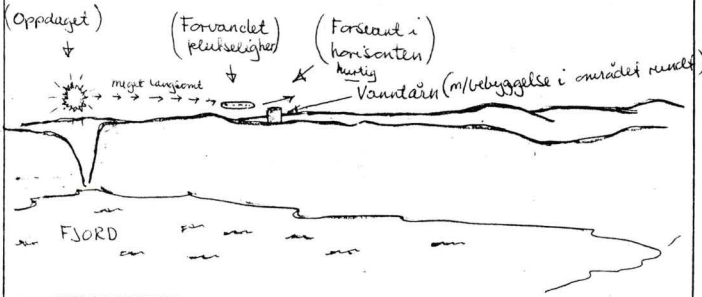
Gjenstanden var like høy som tårnet. Avstanden til tårnet fra skolegården er ca. 8 - 10 km.

Eidanger, 03.12.92

Tegn det fenomenet De observerte, om mulig i de omgivelser som De iakttok det:

(Kompletter gjerne med flere skisser på egne ark)

Små lys, noen kanskje med farger, ant. gult, rødt og kanskje grønt, og rett sikkert hvite.

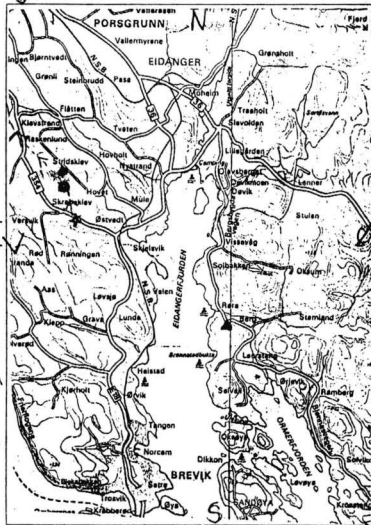

Slik oppfattet jeg UFO'n det kunne psykiskhet jeg så den for den for avstand i voldsom fart.

Tegn en kartskisse over observasjonsområdet:

(Angi nord med en N)

- ▲ - Her befant jeg meg
- ★ - Her var UFO'n først
- ⊙ - Her skjedde forandringen med UFO'n.
- ← ← - UFO'ns bevegelsesretning
- - Vanntårn

Eidanger ved Porsgrunn

Vi holder oss i samme området og går kun to dager fram i tid, til den 3. desember 1992. Vi lar forfatter og gårdbruker Åse Gyrid Solli få ordet:

“Jeg befant meg på en hytte på nordsiden av Rødsåsen i Bergsbygda. Klokken var mellom 8.30 og 9 på morgenen, da jeg så ut av vinduet. På andre siden av Eidangerfjorden i retning Nordset, over Skjelvikdalen, oppdaget jeg et stort, hvitt, meget sterkt, rundt lys. Som en kjempemessig blinkende stjerne, ca. fem kilometer unna. Jeg betraktet den i flere minutter mens den sto stille. Langsomt, nesten umerkelig flyttet den seg inn over åsen på høyre side ved Ho-

vet/Stridsklev”.

Nærmet seg vanntårn

“UFOet nærmet seg et vanntårn som står på Stridsklev. Plutselig sluknet det sterke lyset og jeg så da flere små, blinkende lys som sto vannrett ved siden av hverandre. Det er mulig at noen av disse var farget. Det sterke, sluknede lyset forandret seg til en rugbyball-lignende, lysebrun, muligens metallfarget gjenstand.

Tiden det tok fra lysene forandret seg til UFOet forsvant var så kort at jeg ikke rakk å oppfatte fargene på de forskjellige lysene. Det avlange UFOet, med blinkende små lys, forsvant altså

plutselig og med kolossal fart nordover og ble borte i det fjerne”.

Også tidligere

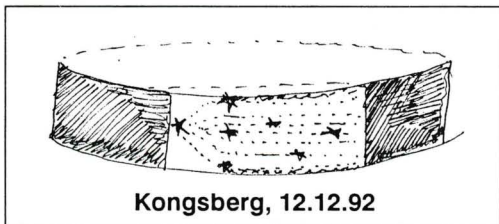
Diameteren på vanntårnet og UFOet så ut til å være den samme. Da vitnet sto innendørs og så det hele ble ingen lyd registrert. Hun var så oppslukt av hendelsen at hun ikke tenkte på å åpne døren for å høre etter.

Hun bedømmer størrelsen på en armlengdes avstand til å være rundt 1,5 cm. Naturlig størrelse syntes å være ca. 20 meter og avstanden til UFOet ca. 400 meter. Temperaturen ble målt til 0 grader. Ellers var været klart og tørt og det var vindstille.

Hun opplyser at hennes mann for flere år siden observerte et stort rødt lys på samme sted, som beveget seg i samme retning og forsvant nordover.

Kongsberg

Vi flytter oss nordover til Kongsberg der Inger Berg og Terje S. Johansen den 12. desember i fjor opplevde å se hele syv rader med lys som passerte fra vest mot øst over Numedalslågen. Se

skisse.

Det virket som om lysene hang sammen med noe, det var et svart felt før og etter lysene, ifølge Inger Berg. Over- og underkantene var rette. Det var mye grønt med litt blått og hvitt.

Klokken var ca. 22.00 da vitnene så fenomenet. Det virket som om det kom ut av tåke og forsvant inn i tåke igjen. Det må understrekes at *det ikke var tåke i området!* Selve lysfeltet kunne måle mellom 40 og 60 meter i lengde og åtte til 10 meter i høyden. Avstanden til fenomenet var mellom 100 og 300 meter. Høyden over vannet var 150 til 200 meter og hele observasjonen varte i fire til seks sekunder.

Kongsberg

La oss oppholde oss litt lenger i Kongsberg. Det er nyttårsaften, den 31. desember 1992 og klokken nærmer seg midnatt (Huff!). Men selv om det er en farlig natt å observere UFO på så skal det sies med en gang at vitnet var edru og iakttagelsen tyder ikke på at det kunne være snakk om nyttårsraketter.

Klokken var 23.50 og vitnet sto på verandaen da han over åsen fikk se to hvite lys, side om side og større enn stjerner. Vitnet anslo innbyrdes avstand til å være ca. 20 meter, og avstanden fram til lysene til ca. 500-600 meter

Forsvinner

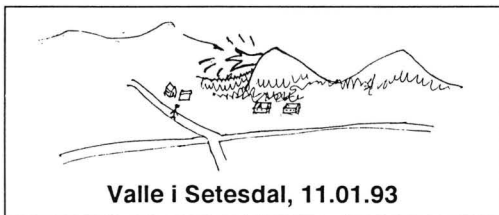
Etter 30 sekunder forsvinner det ene lyset uten antydning til bevegelse, deretter dukker det opp igjen, like plutselig. 15 sekunder senere skjer det samme om igjen, denne gang med det andre lyset. Etter totalt ett minutt blir begge lysene borte, uten at noen av dem har beveget seg. Da blir et gul/hvitt lys tent noe under der de andre sto. Diameteren på dette er litt større. Det er synlig i 30 sekunder, så blir alt mørkt.

Total observasjonstid var halvannet minutt. Størrelsen på armlengdes avstand var anslått til ca. 1,5 cm. Været var klart, med noe dis ved bakken, svak vind og tre - fire minusgrader.

Valle i Setesdal

Så er vi over i 1993. Stedet er Uppstad i Valle kommune i Setesdal. Datoen er 11. januar og klokken ca. 17.45.

Elise Marie Kringen var vitne til endel kraftige lysglimt. Med to til fem minutters mellomrom glimt det til uten at hun så kilden. Himmelen ble også svakt opplyst av disse fenomenene. Hun beveget seg litt vestover på en lokal vei for å se fjellet mer fra sørsiden, da hun så en kraftig

lyskilde i ca. to sek. på vestsiden av fjellet. Hun tenkte på at det kanskje kunne være en snøscooter, men det var for høyt og bratt der for slik trafikk. Etter dette glimtet lyskilden et par ganger lenger sør i dalen før det tok slutt. Observasjonen varte i ca. en halv time.

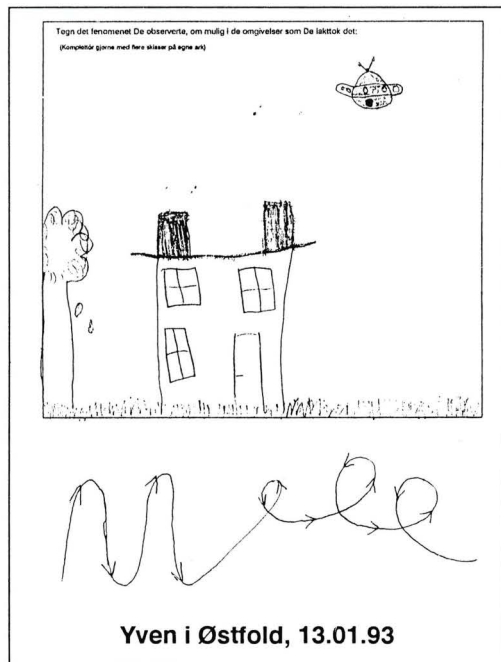
Flere personer hadde sett dette fenomenet og noen mente det måtte være kornmo. Vitnet hadde selv ikke sett noe slikt, og hun kunne derfor vanskelig uttale seg.

Om morgenen dagen etter ble noe tilsvarende sett i Bykle, fire mil lenger nord. I de påfølgende dagene hadde det vært mer aktivitet i området og en TV-mast/omformer ble satt ut av spill. Kraftverket mente det skyldtes lynnedslag.

Yven i Østfold

Vi hopper elegant over fjorden til Østfold og referer til en rapport gjort av ei lita jente på seks år, som foreldrene helst vil beholde navnet på.

Det var tid for å gå i barnehagen, den 13. januar 1993 og vårt lille vitne ventet ute mens moren iførte seg yttertøyet. Ved avgang var hun ikke rett utenfor døren, men svarte på anrop mens

hun befant seg rundt hushjørnet.

Hun hadde da gått 20 meter nedover veien, og sto og så opp på himmelen. "Det var noen lys over taket til naboen, mamma", sa hun. De kjørte til barnehagen, men barnet kom tilbake til hendelsen og spurte sin mor om hva det kunne ha vært. Moren foreslo satellitt eller fly.

Glemte ikke

Det ble ikke nevnt noe til faren, før barnet selv spontant fortalte om det to dager senere. Han fattet interesse for hva hun hadde opplevd og fikk henne til å gi nærmere detaljer om hva hun hadde sett. Tegningen viser hva hun så og faren har tegnet ned bevegelsene slik hun beskrev dem. Flere ganger i den etterfølgende tiden kunne hun spontant utbryte; "Jeg lurar på hva det var jeg så oppe på himmelen den morgenen".

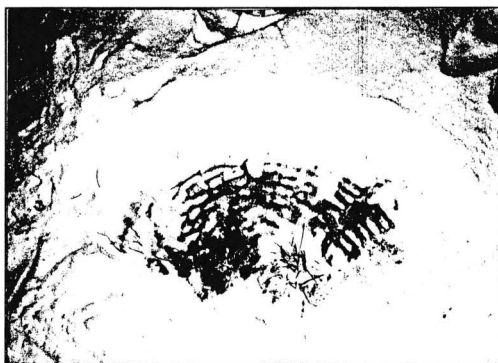
Fargen var grå/blå/metallisk og den pulserte regelmessig i takt med to røde lys på "skjermen". Det hørtes en svak piping fra objektet i takt med blinkingen. Det hele var synlig i fem minutter.

Det var klart og tørt vær og temperaturen var pluss to grader.

Oslo

Her har vi en rapport om et fenomen som kun har etterlatt seg spor i snøen. Raisa Aarebrot fra Oslo fant den 5. februar 1993 et spesielt merke i snøen i hagen. Det hadde sannsynligvis oppstått dagen før, den 4. februar. Se bilde.

Det ble ikke meldt om andre uvanlige ting enn dette merket, som mest av alt lignet på rillene i et kumlokk. Hvorfor disse rillene plutselig opp-

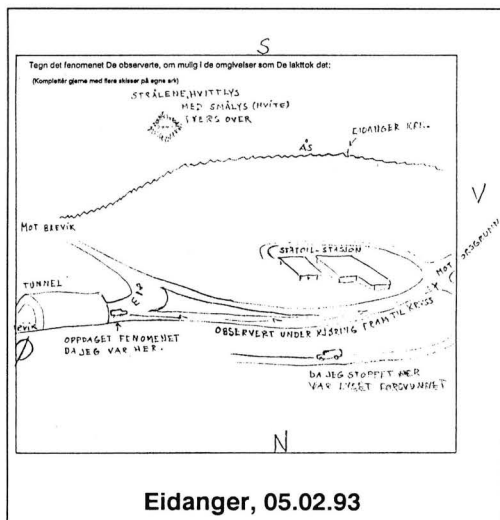

Spor i snøen, Oslo, 05.02.93

sto i en hage på denne måten er umulig å si noe sikkert om. Imidlertid må et eller annet ha avsatt dette mønsteret etter først å ha smeltet snøen.

Eidanger ved Porsgrunn

Vi gleder oss over et nytt bekjentskap med vår kombinerte forfatter og gårdbruker Åse Gyrid Solli fra Eidanger. Ofte er det slik at når en først har sett noe underlig én gang så retter en ofte mer oppmerksomhet mot det blå etterpå. Kanskje det er årsaken til denne rapporten?

Den 5. februar 1993 klokken 21.30 kom hun kjørende gjennom Lillegårdstunnelen nordfra mot Porsgrunn da hun ble oppmerksom på et stort, sterkt lys over åsen bak Statoilstasjonen (se skisse). Hun tok avkjørselen mot Porsgrunn og saknet farten så mye som mulig for å se mer av fenomenet. Lyset, som først så ut til å være rundt, viste seg å være noe bredere på midten, og det var tett med mindre lys tvers over det store. Disse var noe mer gulaktige. Hele greia forekom å være ganske nærm, men da hun etter ett minutt fikk stanset, var alt borte.

Det var ytterligere to vitner til denne hendelsen som også har fått tilsendt rapportskjemaer; dessverre har de ennå ikke returnert disse til Rapportsentralen.

Været var klart og det var tørt, vindstille og mørkt. Temperaturen lå på rundt 0 grader.

Strømmen

Denne rapporten kommer fra Strømmen, og vitnet som ringte inn til Rapportsentralen ble oppfordret til dette av en nær bekjent, som forøvrig arbeider på Kjeller Flystasjon.

Den 8. februar 1993 kikket vitnet ut av loftsvinduet i huset sitt, og fikk se et grønt objekt ca. én kilometer unna.

Det var synlig i noen minutter og fly kretset rundt det fremmede lyset, som sto stille under hele observasjonen.

Klokken var ca. halv ni på kvelden og det var mørkt, men klart.

Skjetten ved Lillestrøm

Rapportene kom tett fra dette området i februar. Vi registrerer at Trond Aarnes fra sin bil observerte en grønn gjenstand i 10 minutter klokken 22.00, den 9. februar 1993. Et fenomen som tydeligvis hadde "bitt seg fast" i området fra kvelden før.

For observatøren så objektet ut til å være fast, men uregelmessig i kanten, samt at det hadde en forhøyning på toppen. Det beveget seg ikke.

Det var vindstille, mørkt og tåke.

Hvasser utenfor Tjøme

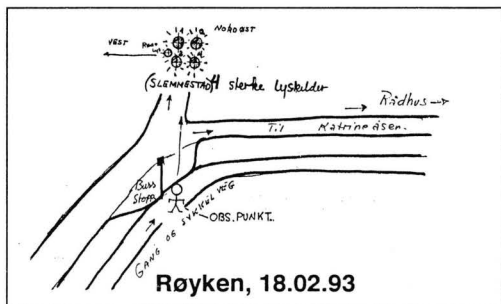
Fra Odd Anders Wilhelmsen (13) på Hvasser har vi mottatt en rapport om en observasjon gjort den 17. februar 1993. Observasjonen begynte klokken 19.30 og fortsatte mer eller mindre ut over kvelden. Fenomenet som ble sett hadde en oval form, ingen vinger og var utstyrt med to røde lys foran og et hvitt bak. Farten var enorm. Gjennom kikkert ble størrelsen anslått til 30 meters lengde og 10 meters bredde. Ingen lyd hørtes.

Det var totalt fire vitner.

Røyken ved Drammen

Neste observasjon er gjort av en mann i midten av 30-årene, som befant seg på en gang- og sykkelsti i Røyken.

Den 18. februar 1993 fikk han se fire sterke lys på rekke, to oppe, to nede pluss et rødt lys på ytterkant. Dette merkelige fenomenet sto helt stille i nordøstlig retning i to minutter. Vitnet kunne ikke høre noen motordur. Så begynte det

langsomt å bevege seg vestover, helt til det forsvant i skogkanten. Høyden over bakken var ikke mer enn 200-300 meter. Fenomenet flyttet seg i motsatt retning av sola og månen.

Han har ikke navn på flere øyenvitner i denne saken, men han møtte to joggere like før hendelsen.

Skjetten ved Lillestrøm

Fra Kjeller ved Lillestrøm får vi neste rapport, innsendt av en 27 år gammel mann som hadde en merkelig opplevelse på Skjetten. Dette var forøvrig på samme sted som Trond Aarnes observerte en grønn gjenstand den 9. februar.

Den 22. februar 1993 passerte vitnet og en kamerat hovedporten på Åråsen, Lillestrøms fotballbane, da de fikk øye på et uregelmessig, pulserende, litt ullent, rødgult objekt, gjennom frontruta på bilen. Det beveget seg i sakte fart over Riksvei 22 mot Skedsmo.

Da de kom til rundkjøringen på Hvam forsvant lyset over Tandbergbygget. Etter en stund dukket det plutselig opp igjen, som troll av eske, mens de passerte over brua ved den lokale Essonstasjonen ved Hellerudsletta.

Blå sigar

Da de nærmet seg E-6 brua hadde de fenomenet rett i mot seg. Men nå hadde det et sigarformet blått lys til venstre for seg i tre-fire sekunder, som en hale. De stoppet ved brua og tittet på tingen en stund, det var da på vei nordover.

Da guttene satte kursen mot Oslo så det ut til at lyset kom etter dem og samtidig steg i høyden, for deretter å bli borte som om noen skrudde av en bryter.

Høyden ble anslått til et sted mellom 500 og

1000 meter, og fenomenet hadde samme størrelse som en femtiøre på en armlengdes avstand. Observasjonen skjedde i tidsrommet 18.10-18.20 om ettermiddagen.

Hadeland

Fra Hadeland kom det inn en totalt anonym henvendelse pr. telefon den 24. februar kl. 23.00. Dette var en halv time etter observasjonen av et blått lys i østlig retning med kurs, høyde og hastighetsendringer. Alt var over i løpet av 10-15 sekunder.

UFO-NORGE tar også i mot og behandler helt anonyme henvendelser, men gjør oppmerksom på at alle navn blir behandlet strengt konfidensielt i Rapportsentralen om dette er ønskelig. Ethvert vitne kan trygt henvende seg til oss med fullt navn uten risiko.

Vinje i Telemark

Den siste rapporten er sendt inn av et par fra Horten, med hytte i Rauland, Vinje i Telemark. Her er ikke rubrikken vedr. offentliggjøring av navn fylt ut, og vi velger derfor ikke å offentliggjøre navnene på vedkommende.

Den 6. mars 1993 gikk den kvinnelige halvpart en tur på ski ca. en kilometer syd for Vierli Fjellstue i Telemark. Oppe på en kolle fikk hun øye på et bart område. Rundt omkring var alt dekket av snø.

Tre merker

Hun beveget seg i retning av det snøfrie området, og fikk se noen underlige merker. Det største merket var helt fritt for snø, det var bare tynn is på bakken. Det andre merket var dekket med noe snø (hard skare). I det tredje merket var det kun et avtrykk i snøen (skaren). Det fantes ingen andre spor, snøscooter eller ski-spor i nærheten.

Det var vanskelig å tenke seg hva som hadde skjedd, men det virket i følge vitnene som om et eller annet hadde landet der.

Da de igjen var på fjellet i påsken dro de bort for å se om merkene fremdeles var synlige. Det var de dessverre ikke, fordi snøen nå dekket hele området.

I løpet av sommeren blir det mulig å se om vegetasjonen i området er hemmet på noe vis. □

TUR TIL MOSKVA

Av Erling Strand.

Denne artikkelen er et referat fra en reise til Moskva som Komitémedlem Erling Strand foretok i desember 1992. Reisen hadde sammenheng med at han var blitt innvalgt i en internasjonal komité da han var i USA sommeren samme år (se artikkel i "UFO" nr. 2 1992). I Moskva holdt Strand et foredrag og møtte flere medlemmer av denne komitéen på et kjent vitenskapelig institutt.

Foruten Strand fra Norge deltok professor Peter Handel fra USA og Jean-François Leitner fra Belgia. Det er Leitner som tar seg av den finansielle delen av komitéens aktiviteter.

Ellers ga turen til Moskva mange inntrykk, både på godt og vondt. Vi lar Erling Strand her fortelle en del om sine opplevelser fra Russland, hvor han beskriver både dagliglivet og faglige aktiviteter.

Avreise til Moskva

Reisen gikk fra Oslo til Stockholm torsdag formiddag den 10. desember, og videre østover tidlig på ettermiddagen. SAS-flyet landet klokken 17.35 lokal tid på Sheremetyevo flyplassen, som ligger ca. tre mil nord for Moskva.

Etter at jeg hadde gått igjennom pass- og visum-kontrollen, kom jeg til ankomsthallen for bagasjen. Den var av en heller beskjeden størrelse, jeg så bare to bånd til bagasjen. Jeg gikk naturlig nok til det båndet som var merket med vårt flight-nummer. Det tok imidlertid lang tid før noe skjedde. Omsider kom det en dame og sa at vi skulle gå til det andre båndet (!), og, ganske riktig, der kom bagasjen.

Etter at koffertene var vel i hånd, måtte jeg gå gjennom toll. Her måtte jeg gå på rød sone, fordi jeg hadde dollar med meg og fremmed valuta måtte registreres, fikk jeg vite. Tollen brukte lang tid. Foran meg var det musikere som hadde med seg instrumenter og tollfunksjonæren brukte ca. 10 minutter på å studere hvert enkelt av dem. Hver eneste detalj av tekst på instrumentene ble studert og skrevet ned. Det

endte med at jeg gikk til en annen tollfunksjonær.

Utenfor stod min russiske vert, professor Manykin og en sjåfør. Etter en hjertelig velkomst kjørte vi rett inn til hotell Intourist Moscow, som ligger like ved Kreml. Der traff jeg de andre medlemmene av gruppen, Handel og Leitner. Etter at jeg ble innkvartert, gikk vi tre til en amerikansk pizza-restaurant, med det meget-sigende navnet Pizza-Hut. Der måtte vi betale med dollar. Russerne, som betalte med rubler, måtte nøye seg med å handle i et lite vindu som vendte mot gata.

Et par priseksempler: En middelstor pizza kostet 9 dollar (ca. 60 kroner). Den var stor nok til én person. En pils kostet 4 dollar (ca. 28 kroner).

De visste å ta betalt av utlendinger. En instituttleder der borte tjener tilsvarende 50 dollar i måneden. Så å gå ut på et slikt sted hadde nesten ingen russere råd til. Som ventet var det bare utlendinger der.

Hotell Intourist Moscow

Dette er et internasjonalt hotell. Prisene er stive og man betaler i dollar. Leitner fortalte meg at han måtte betale 200 dollar per døgn. Det måtte betales på forskudd og fra utlandet. Man kunne ellers bestille en satelitt-TV-kanal på rommet. Det kostet 15 dollar dagen for utlendinger og 15 rubler for russere, hhv. 105 kroner og 30 øre (ifølge valutaomregningen). Man kan bare undre på hvor mye russerne betaler for natten på hotellet.

Hotellet hadde eget postkontor, med russiske priser. Det kostet 45 rubler å sende et kort til utlandet (90 øre). De hadde også flotte julekort til 1 rubel per stykk, dvs. 2 øre. I den internasjo-

nale butikken betalte jeg 400 rubler for 10 kort, dvs. 40 ganger mer. I den antatt mest fasjonable butikken - fortsatt inne i hotellet - kostet kortet 1 dollar. Altså 400 ganger dyrere enn kortet på

Manykin i Norge

Erling Strands russiske vert, professor Edward Manykin, besøkte Norge i dagene 13. til 18. mai i år. Han bodde hjemme hos familien Strand ved Skjeberg i Østfold og nød godt av deres gjestfrihet. Manykin ble vist rundt i distriktet av sin vert og holdt bl.a. et foredrag ved Østfold Ingeniørhøyskole i Sarpsborg. Her presenterte han sin forskning innen såkalt faststoff fysikk og ikke-lineær optikk på Kurchatov instituttet i Moskva. Han besøkte også høyspenningslaboratoriet på Alcatel STK i Halden; forøvrig det største i sitt slag i Europa. I tillegg var Manykin innom Institutt for energiteknikk i Halden.

Strand kjørte ham tilbake til Göteborg 18. mai hvor Manykin for tiden er gjesteprofessor ved det høyt ansette Chalmers Universitet.

Det kan ellers nevnes at Strand foretok et litteratursøk i en stor internasjonal database og fikk en oversikt over alle Manykins vitenskapelige publikasjoner. Det viste seg at han hadde forfattet ikke mindre enn 139 artikler, noe som må regnes for å være svært produktiv selv for en internasjonalt anerkjent fysiker. Dette tallet inkluderer imidlertid ikke det han har publisert på russisk; kun oversatte artikler. Hans totale produksjon er derfor sannsynligvis langt høyere.

Forskerne på Chalmers Universitet jobber forøvrig med eksperimenter innen faststoff fysikk (bl.a. på superledende materialer), et felt som Manykin har gjort en del teoretiske arbeider på tidligere. En spesiell effekt som helt nylig ble oppdaget eksperimentelt, hadde han beskrevet teoretisk allerede for 10 år siden! Dette skulle vise at vi (dvs. Erling Strand) ferdes blant kapasiteter innen internasjonal forskning. Hvilket også lover godt for kulelyns- (og UFO-)forskningen!

Knappe to uker senere returnerte Manykin til Sarpsborg, og den 31. mai kjørte Strand ham til Trondheim. På turen stoppet de i Hessdalen og Strand viste ham rundt i området. De ble her intervjuet av Arbeidets Rett på Røros. Artikkelen, som presenterte Manykin og prosjekt Hessdalen, kom på trykk 4. juni.

Etter oppholdet i Hessdalen kjørte de to videre og ankom Trondheim 1. juni. Manykin og Strand hadde her et møte med ledende forskere ved SINTEF og Norges Tekniske Høyskole. Det ble bl.a. seriøst diskutert muligheter for et nytt prosjekt Hessdalen, med bred deltakelse fra disse miljøene.

Manykin var forøvrig i Trondheim i embeds medfør; han skulle holde foredrag ved en stor internasjonal fysikk-konferanse på NTH i tiden 2.-4. juni.

Adresseavisen bragte et intervju med Erling Strand den 3. juni hvor han igjen fikk presentert Manykin og prosjekt Hessdalen.

Strand returnerte alene til Skjeberg et par dager etter ankomsten til Trondheim. Manykin reiste tilbake til Russland via Oslo etter at fysiker-konferansen var avsluttet, etter to forhåpentligvis begivenhetsrike opphold i Norge. For vår del gav det i alle fall ny inspirasjon til fortsatt innsats, og Erling Strand knyttet sammen med Manykin mange nye kontakter i forskningsmiljøet i Trondheim. Dette gjør at vi i UFO-NORGE ser svært optimistisk på fremtiden, og hvem vet, kanskje har vi greid å etablere et nytt og utvidet prosjekt Hessdalen om et par års tid?

-Mentz Kaarbø

postkontoret. Ellers var alle prisene i dollar, og det var som sagt ikke spesielt billig. Man fikk på denne måten inntrykk av at russerne ville trekke så mye utenlands valuta som mulig ut av de tilreisende. De tenker vel ikke på at slike priser vil, på litt sikt, kunne holde utlendinger borte fra Russland. På det siste halvåret hadde f.eks. flere dollar-priser blitt doblet på hotellet.

Hotellet hadde ellers mange vakter, bare ved inngangen var det tre av dem. For å komme inn, måtte jeg vise en gul lapp som beviste at jeg var gjest på hotellet. De var nøye med å studere hva som stod på den, spesielt på kveldstid. Om dagen var de ikke fullt så nøye med kontrollen. Ellers var bestiktelser, eller tips, meget utbredt der borte. Det var lurt å ha en dollarseddel klar i lomma; da fikk du mye bedre service.

Hotellværelsene var utstyrt med telefon, og det stod at det var mulig å ringe over hele verden med den, men det stemte dessverre ikke. Jeg måtte ringe hjem fra resepsjonen, til den nette sum av 11 dollar (75 kr.) for 2 minutter!

Engelsk-språklige aviser kom hver dag (The Moscow Times og The Moscow Tribune), og de var gratis på hotellet, .

Hotellet hadde også egen taxi, en Ford Taurus. Dette var en luksuriøs bil der borte. Vanligvis var det Volga og Lada man så i gatene.

Frokosten var ikke lik det man var vant til på hoteller i vesten. Kaffe fantes ikke, istedet fikk man russisk te. Ellers hadde de god eplesaft, og en melkedrikk som var en mellomting mellom kefir og yoghurt. Av pålegg kunne vi ta en pølse som lignet serelat, en kokt grillpølse, kokt egg, rødkål, en salat som bestod av kål og gulrøtter i en syrlig dressing, samt oppskjærte gulrøtter. Jeg så ikke noen form for syltetøy. De hadde ellers et brunt og et hvitt brød som var spiselig.

På gaten

Det som gjorde sterkest inntrykk var alle de menneskene som stod på gaten og solgte klærne sine. De så ut som vanlige og ordentlige mennesker, som ikke hadde penger lenger. Det var riktignok få av dem som virket direkte tynne og utsultet. Men det var dessverre altfor mange av dem. Politiet jaget dem bort med jevne mellomrom, men de kom stadig tilbake.

I tillegg til vanlige, fattige mennesker var det mange tiggere også. De utnyttet barna sine. Barna hang på meg med en gang jeg gikk ut eller inn av hotellet og ble tydeligvis overlykkelig for hver mynt de fikk.

Enkelte av foreldrene var ganske "profesjonelle". Hvis de så at du hadde dollar, ville de ikke ta imot rubler! Det skjedde meg en gang. Jeg prøvde å gi den tiggende kvinnen rubler, men nei. Kun dollar her takk !.. Jeg fikk et litt annet syn på tiggingen etter dette. Jeg antok likevel at det var et fåtall av den typen. De fleste ble glad for de rublene de fikk.

Det var mange gateselgere også, spesielt rundt hotellet. De tok dollar for sine varer. Prisnivået var egentlig høyt, så de tjente sannsynligvis ganske grovt. På kveldstid kom det gateselgere som solgte vodka. De hadde stablet masse brennevinflasker rundt seg, mens de fallbød sine varer. Jeg spurte likvel aldri om prisen. Det var ingen garanti for hva det kunne være på flaskene, og bare utseendet på selgerne var nok til å få mistanke om et heller skummelt innhold.

Like ved den røde plass, utenfor Lenin-museet, var det en samlingsplass for diskusjon og debatt. Der var det nesten alltid personer som diskuterte et eller annet, som regel politikk og ideologi. Det var også en del aviselgere og andre kremmere der; du kunne bl.a. få kjøpt russisk kaviar og billetter til Bolsjoi-teateret. Ellers var det ganske mye folk i dette distriktet.

Den røde plass var sperret av, fordi myndighetene akkurat i denne perioden var redd for opp-tøyer. En kveld ble imidlertid sperringene åpnet klokken 23.00 og stengt igjen klokken 7.00 på morgenen. Man regnet vel med at det ikke ville bli noen demonstrasjoner om natten. Det var mye vakter rundt omkring, og jeg ble fortalt at det var på grunn av den spente politiske situasjonen.

Det var vanskelig å få øye på russiske kafeteriaer eller restauranter. Men det fantes enkelte dollar-restauranter beregnet på utlendinger og nyrike moskovitter. De var imidlertid dyre å handle på - som ventet.

Det er forholdsvis få som kan engelsk der borte. Det er med andre ord en stor fordel å kunne russisk, eller i det minste ha med seg en person

som kan fungere som tolk.

Gatemusikere var det flere av, og som regel var det jazz de spilte. De utgjorde av og til små orkestre, med fire, fem mann som stod nede i undergrunnsgangene (ganger som går under gatelegemet). De var ofte flinke til å spille og det svingte skikkelig.

På et russisk handlesenter

Jeg var også inne på et handlesenter for russere; en stor bygning i tre etasjer. Det fantes imidlertid ikke noen kafeteria eller noe å sitte på i senteret, slik vi er vant til i Norge. Det hele dreide seg kun om omsetning av varer. Overalt var det kjøp og salg over disk i små avdelinger. Handlesenteret hadde mange slike små avdelinger.

De hadde ellers en særdeles tungvint måte å handle på: Først måtte du stå i kø inn til den disken hvor varene sto utstilt. Etter at du hadde valgt varene, måtte du gå til kassa for å betale. Der fikk du kvitteringen, som du tok med tilbake til ekspeditrisen ved den første disken. På hvert sted måtte du stå i kø, dvs. hele tre ganger, bare for å kjøpe varer på en liten avdeling. I tillegg var det en utrolig mengde folk. Jeg må innrømme at jeg ble fort sliten av dette.

Handlesenteret hadde ingen matvareavdeling.

Det var imidlertid et sted hvor det stod et popcorn-apparat, hvor det også var kø. Ellers var det noen kremmere som solgte is på gata; her som ellers var det stor pågang av folk.

Inne i handlesenteret var det også en avdeling som solgte japanske TV'er, radio- og stereo-utstyr. Men prisene på varene var nesten like høye som i Norge.

Det var også en avdeling som solgte leker, hvor man måtte betale med dollar. Prisene her var utrolig høye, faktisk enda høyere enn hjemme.

Privatiseringen gjorde det også mulig for en vanlig russer å starte en privat butikk. Men det fantes lite med butikk-lokaler der, så det var flere butikker som holdt til i brakker. Brakkene så ellers ganske pene ut. De inneholdt stort sett suvenirer til en høy pris, solgt av forretningsmenn som satset på turistene.

På et russisk forskningsenter

Min egentlige hensikt med turen til Moskva, var å diskutere et prosjekt på, og besøke "I.V. Kurchatov institutt for atom energi". Eller som det nå heter: "Det russiske vitenskapsenter, Kurchatov instituttet". Det var ikke populært å hete Institutt for atom energi lenger, og det var bl.a. her forsaret hadde utført sin forskning på atomvåpen tidligere. Den gang snakket man lite om

Kulelynsforskere blant personell på Kurchatov instituttet. Fra høyre Manykin, Handel, Leitner og Erling Strand.

det, og dette instituttet hørte til blant de mest hemmelige. Nå var det plutselig blitt meget åpent. Faktisk var den nye åpenheten kommet for fort og brått på de ansatte. Den viste seg vanskelig å håndtere i forhold til hva man ellers var vant til.

Det var også flere utlendinger på besøk samtidig som vi var der, bl.a. en delegasjon fra Tyskland.

En internasjonal gruppe

Bakgrunnen for dette møtet i Moskva var at da jeg var i USA sommeren 1992, ble jeg valgt inn i en internasjonal forskningsgruppe. Jeg holdt et foredrag om "Ukjente lysfenomener" på en konferanse om kulelyn, på University of California i Los Angeles (UCLA).

Foredraget vakte stor interesse, og jeg ble forspurt om jeg ville være med i denne gruppen. Hensikten med opprettelsen var å forsøke å løse mysteriet bak forskjellige ukjente lysfenomener, alt fra kulelyn til det mer ukjente UFO-fenomenet. Tanken er etterhvert å knytte til seg spesialister og miljøer innenfor hvert sitt spesialfelt.

Det er fem personer med i denne gruppen. Foruten meg fra Norge, er det:

Prof. Peter Handel, Univ. of Missouri, USA;
Prof. Yoshi-Hiko Ohtsuki, Waseda Univ., Japan;
Prof. Edward A. Manykin, I.V.Kurchatov Inst., Russland; Jean-François Leitner, Belgia.

Vi holdt møtet på professor Manykins avdeling. Der jobber det ca. 15 vitenskapsfolk, som (tilnærmet?) alle var på møtet. Jeg holdt først et foredrag hvor jeg presenterte resultatene fra prosjekt Hessdalen, og la frem mine tanker om hvordan et fremtidig prosjekt burde organiseres. Jeg fikk gjennomslag for mine tanker om feltanalyser og oppbygging av feltstasjoner. Jeg fikk professor Grigorev til å ta hovedansvaret for oppbygningen av feltstasjoner i Russland. Han holdt også et foredrag om observasjoner i Russland. Deretter ble det videre arbeidet diskutert. På feltanalysedelen skal målestasjoner prosjekteres; i første omgang skal de budsjetteres og planlegges. Parallelt med dette skal forskjellige teorier testes i laboratoriet. Hensikten er å samkjøre teori, laboratorieeksperimenter og feltanalyse.

Vi skal også se på mulighetene til å bygge opp feltstasjoner i Norge. Tanken er da å ha en vogn full av instrumenter, som kan rykke ut på kort varsel. Når den ikke er ute på oppdrag, skal den stå på en utvalgt plass og måle kontinuerlig.

I Russland vil målestasjonene bli plassert på utvalgte meteorologiske stasjoner. Det er foreløpig tre steder som er aktuelle: St. Petersburg, Kiev og Potr. Grigorev er nå i ferd med å etablere kontakter og kartlegge hva slags instrumenter som allerede finnes på disse meteorologiske stasjonene. Han skal utpeke én ansvarlig på hver stasjon, som vil ha hovedansvaret for målingene.

Det er tanken at målestasjonene skal måle utvalgte parametre kontinuerlig. Forskjellige atmosfæriske prosesser vil bli overvåket; dvs. de prosessene som kulelynsteoriene tilsier at vi bør måle. Ifølge noen teorier bør vi bl.a. måle de samme parametrene vi overvåket i Hessdalen. Prosjekt Hessdalen ser på denne måten ut til å kunne danne en basis for valg av instrumenter.

På besøk hos en russisk familie

Russerne er gjestfrie mennesker. Etter instituttbesøket ble vi invitert hjem til Nikolaj Znamensky. Han arbeider på et prosjekt i Manykin's avdeling. Hans kone arbeider som fysiker på Universitetet. De har også en trafikk-skadd datter på 14 år. De bodde i en liten leilighet, litt syd for Moskva. Tilstede var også Petrenko Evgeniy med kone, samt Manykin.

Spisebordet var pent dekket opp når vi kom. De hadde ikke så mange kjøttvarer, det gikk mest på fisk og forskjellige salater, men maten var likevel god. Det var ellers helt vanlig med vodka til middagen - og den skulle være bar.

Ved en annen anledning var vi tre på besøk hos en annen russisk familie. Der fikk vi en russisk suppe som heter "gork-suppe" som var meget velsmakende. Til denne suppen skulle man (som ellers) drikke bar vodka. Vi fikk også en god kjøttrett til slutt.

Da jeg reiste hjem igjen etter tre dager (søndag 13. desember), gikk jeg på restauranten på flyplassen. Der kostet en full middag bare 14 kroner; det viste seg at det i alle fall enkelte steder fremdeles var billig! □

BOKANMELDELSER

Av Ole Jonny Brønne.

MUFON 1992 International Symposium Proceedings

Mutual UFO Network, 1992, 231 s., USD 20,-.

Dette er en samling med 12 av de foredragene som ble levert i juli 1992 i Albuquerque/New Mexico, under tittelen "UFOs: The Ultimate Mystery Of The Millennia". MUFON utgir "proceedings" hvert år, og dette er virkelig verdt å bruke penger på. Det finnes så mye UFO-litteratur på markedet at man rett og slett ikke kan rekke over alt sammen, men i disse "proceedings" har man tilgang til de seneste resultatene, nyhetene og teoriene. 1992-utgaven inneholder mye interessant. Vi skal ikke nevne alt, men artikler som utmerker seg er bl.a. Jacques Vallee med "Forbidden Science: The UFO Phenomenon And The Research Community", Richard F. Haines med "56 Aircraft Pilot Sightings Involving Electromagnetic Effects", og Jeffrey W. Sainio med "Photo Analysis: A Pictorial Primer". På 231 sider får leseren tilgang til mye nytt og nyttig, så denne samlingen anbefales!

The Enemy Within

"Branton"

Arcturus Books, 1991, 405 s., USD 50,-.

Her informerer dette pseudonymet deg om sin teori: Den skjulte sammensvergelsen mot menneskeheten, okkult teknologi og underjordiske sivilisasjoner. De små grå (utenomjordiske?) vesnene (ifølge forfatteren identiske med de falne engler) og organisasjonen "Illuminati" står bak all f...skap her i verden, og har visstnok infiltrert eller kontrollerer jordas regjeringer. Bevis er det lite av, selvsagt. Derimot er det spennende å lese om. For de av dere som ikke vil gå løs på drøye 400 sider sånn uten videre, kan jo den samme forfatterens 31-siders hefte *The Mystery of Iniquity Exposed* (Arcturus Books, USD 6,-) og som går i samme sjanger, være mer interessant. Forfatterens feil er at han baserer mye av sin bevis-

føring og bekreftelser på Bibelen.

UFO Abductions: The Measure of a Mystery

Thomas E. Bullard

Fund For UFO Research, 1987, del 1: 412 s.; del 2: 258 s., hhv. USD 60,- og 40,-.

Forfatteren har samlet 270 abduction-rapporter fra litteraturen, og har analysert disse i alle sine elementer. Bullard har doktorgrad i folkloristikk (folkeminnegranskning), og er av den mening at disse rapportene ikke bare er løse historier, men at et eller annet genuint fenomen ligger bak. Bullard har med denne utgivelsen befestet sin posisjon som en av de forskerne med størst autoritet når det gjelder denne typer rapporter. (Abductions = kidnappinger/ombordtagninger, nærkontakt av 4. grad, "medisinske undersøkelser" av UFO-vesener.) Abductions er i hovedsak et amerikansk fenomen, da et langt overveiende antall rapporter kommer derfra. Bullard har ikke funnet noen norske rapporter (finnes de?), men dog syv rapporter fra Sverige og Finland. Analyser og omtale av fenomenet er å finne i del 1, mens oversikt/katalog over rapportene er gitt i del 2. Verket har en høy pris, men anbefales på tross av dette fordi det er et essensielt kildemateriale for denne delen av UFO-forskningen!

The UFO Encyclopedia

Jerome Clark

Apogee Books/Omnigraphics, 1990/1992, 234 og 433 s., USD 56,95 pr. stk.

I to deler (del 3 kommer i løpet av 1993) tar forfatteren for seg UFO-forskningens historie, klassiske rapporter, kjente personligheter og grupper, teorier, o.l. Del 1 tar for seg ufologien i 1980-årene, del 2 tar for seg perioden opp til 1959, og del 3 vil omhandle perioden 1960-1979. Dette er tre bøker stappfulle med informasjon som dekker stort sett det som er verdt å kjenne til. Bør befinne seg i enhver seriøs UFO-forskers

bokhylle!

Strange Phenomena: A Sourcebook of Unusual Natural Phenomena

William R. Corliss

Sourcebook Project, 1974, 277 s., ca. USD 16-19.

Forfatteren har samlet såkalte anomalier, dvs. hendelser/fakta som ikke lar seg forklare og klassifisere i dagens etablerte vitenskapsbilde. Det som er verdt å merke seg her er at de anomalier Corliss samler, er utelukkende hentet fra vitenskapelige tidsskrifter og bøker. Navn som Nature, New Scientist, Scientific American, osv. skulle være unødvendig å presentere nærmere. "Strange Phenomena" omhandler bl.a. nedfall av fisk og insekter, lydeffekter fra meteorer og nordlys, elektromagnetiske fenomener og kulelyn. Innimellom er det faktisk også beskrivelser som ligner eller er identiske med våre dagers UFO-rapporter! Kjøp to eksemplarer og gi ett av dem til din fysikklærer.

Inner Earth: A Search for Anomalies

William R. Corliss

Sourcebook Project, 1991, 224 s., USD 18,95.

Denne boken er av samme type som nevnt ovenfor, men her tar forfatteren for seg jordens indre, altså geologiske anomalier. En gullgrube for alle hul-jord-teoretikere skulle jeg tro. Boken dekker bl.a. overraskelser fra dype borehull (temperatur, tetthet, liv!), store strukturer som f.eks. fjell dypt nede i jorden, dype seismiske forstyrrelser (= underjordiske jordskjelv/eksplosjoner?), uregelmessigheter i magnetfeltet, o.l. Corliss' kataloger og bøker forteller oss hvor mye det er vi ennå ikke vet, og at mye av det vi tror vi vet egentlig bare er teorier.

Subterranean Worlds

Walter Kafton-Minkel

Loompanics, 1989, 306 s., USD 18,95.

Forfatteren loser oss selvsikkert gjennom den ene hule-jord-teorien mer vanvittig enn den andre. Ja, for det finnes faktisk en del av disse teoriene, bl.a. går noen ut fra at UFOene i form av romskip (hva ellers?) kommer fra underjordiske sivilisasjoner. Forfatteren tar for seg teosofene, rosenkreutzerne og andre metafysiske

gruppers oppfatning av den underjordiske verden, og hvordan troen på en verden under jorden har influert nazismen, fascismen, okkultismen, og anti-semittismen. En saklig, informativ og underholdende bok.

Romfolket Informerer

Solveig J. Hansen

Alpha Star Base, 1992, 159 s., kr. 120,-.

Dette skal etter sigende være "kanaliserte beretninger fra Ashtar-kommandoen" (og diverse andre, bl.a. Cyrix fra Andromeda, Arcturion fra et moderskip ved Store Hund, Aghopi fra Pleiadeene, og Gyeopea fra Jordens indre). Hvilket betyr at forfatteren påstår å ha mottatt denne teksten gjennom automatskrift. Hvorfor blir vi aldri fortalt noe nytt? Karakteristisk er at det samme "budskapet" dukker opp igjen og igjen, og merkelig nok bare hos de personer som allerede er disponert for å tro på slikt! Enhver som tar innholdet i bøker av denne sorten for god fisk har kastet all sunn fornuft og skepsis overbord. Ta hjernen ut av fryser'n. Bruk deres økonomiske midler på noe annet, dersom dere ikke **absolutt trenger** eventyr à la Love & Light.

CSICOP and the Skeptics: An Overview

George P. Hansen

American Society For Psychical Research, 1992, 45 s., USD 3,-.

CSICOP (som står for Committee for the Scientific Investigation of Claims Of the Paranormal) er erke-skeptikernes hovedorganisasjon i USA, med utallige dertil hørende lokalgrupper rundt om i verden (også i Norge, der Skepsis i Oslo representerer CSICOP). Tidsskriftet *Skeptical Inquirer* har nå over 35 000 abonnenter i 62 land. Hansen har virkelig gått grundig til verks, der han analyserer organisasjonen CSICOPs historie og utvikling. Her blir vi også informert om sammensetningen av medlemsmassen, religiøse faktorer blant medlemmene (bl.a. har Carl Sagan, James Randi, Isaac Asimov, George Abell, Paul Kurtz, Stephen Jay Gould, samt mange flere, gitt offentlig uttrykk for sine ateistiske holdninger og synspunkter); organisasjonsstruktur, nøkkelpersoner, og Uri Geller's rettsak mot James Randi/CSICOP (som foreløpig har kostet

ca. 100 millioner kr.!). Det opplyses også at CSICOP har programfestet at de ikke skal drive med faktisk forskning selv. I det hele tatt skulle dette heftet, som er et opptrykk av en artikkel fra *The Journal Of The American Society For Psychological Research*, befinne seg i enhver bokhylle hjemme hos dem som kommer i kontakt med såkalte "skeptikere". Denne typen mennesker er som kjent ofte svært forutinntatt når det gjelder paranormale fenomener.

Sendebud fra Stjernene

Rauni-Leena Luukanen-Kilde

Grøndahl, 1991, 127 s., kr. 138,-.

Denne boken har én stor feil: Den skulle aldri ha blitt oversatt og utgitt på norsk! Hvorfor oversettes det bare dårlig UFO-litteratur, når det er så mye bra å ta av? Jeg har mistanke om at forlagene dessverre er ute etter det SENSASJONELLE istedenfor det saklige og seriøse. Luukanen er en tidligere finsk lege (pensjonert etter en bilulykke i 1986 der hun påstår å ha blitt reddet av ufonauter). Hun burde være velkjent etter sin første bok - *Det Finnes Ingen Død* - som forresten var nokså bra skrevet selv om hun hevdet den var blitt til med såkalt automatskrift, med 120 000 solgte eksemplarer i 20 land. I de

NORSK UFO-LITTERATUR 1954-1992: EN BIBLIOGRAFI

På 41 sider har du her full oversikt over alle UFO-relaterte kassetter, tidsskrifter, og bøker som er utgitt i Norge.

Med en kronologisk oversikt, ISBN-register, forfatter-register, og tittel-register har du enkel og rask tilgang til alle opplysninger.

Heftet kan bestilles ved å sende 65,- til postgirokonto 0825 0894 539.

Adressen er:

Ole Jonny Brænne
Sølvreven 10
3033 Drammen

NB: Husk å angi hva betalingen gjelder!

senere år virker det som om at innholdet i en bok liksom legitimeres innen New Age-kretser, der- som den er påstått skrevet med automatskrift eller blitt "kanalisert". Så også med hennes siste bok. Det er fullt mulig at Luukanen's teorier (som ikke er nye) stemmer, men sannsynligvis er de kun utslag av bl.a. hennes egen ønsketenkning. For det er nok trygt og godt å ha noen kosmiske kamerater som står klare til å ordne opp for oss dersom det blir for ille (noe det forøvrig har vært utallige ganger tidligere, **uten** at de viste seg: Tenk på middelalderens korstog, 1. og 2. verdenskrig, osv.). Nei, vi er nok nødt til å ordne opp i sakene selv! Trygt er det også å kunne imponere folk med diverse titler - hun undertegner f.eks. brev med "MD, DT, MH, DPH, DHA, og forfatter". Heldigvis faller ikke alle for den bløffen, og betrakter henne derfor ikke som noen kapasitet på UFO-området - hun etterforsker jo ikke noen saker selv! Katastrofalt er den blinde troen som Luukanen står for og prøver å overføre på sine lesere. Teorien om "Star People" som er her for å hjelpe oss gjennom den store katastrofen er fiffig i og med at bevis ikke er å oppdrive - det dreier seg om helt personlige subjektive opplevelser - og de er som kjent meget vanskelig å kontrollere. Dette er forøvrig budskap vi til kjedsommelighet har hørt utallige ganger før, og -hvilken garanti har vi for at disse "kosmiske brødre" (hvis de eksisterer) ikke rett og slett LYVER?.

Subjektive opplevelser er dessuten "kjekt å ha", fordi da kan hvem som helst påstå hva som helst. Og Luukanen påstår jo litt av hvert, bl.a. sa hun i flere foredrag ifjor at tidligere president George Bush i et forsøk på å redde seg som president, skulle tilkjenne at USA samarbeidet med utenomjordiske vesener. Bush glemte tydeligvis dette - og tapte jo valget. Hun tar også med suspekke historier som de fleste seriøse, aktive UFO-forskere enten anser som oppklarte eller rett og slett som svindel. Man lurar på om hun har, eller vil ha, tilgang til seriøs informasjon.

Et råd til Luukanen: Start et abonnement på tidsskriftet UFO.

The High Bridge Incident
Howard & Connie Menger

Menger, 1991, 152 s., kr. 200,-.

Howard Menger (som påstår å være reinkarnert fra Saturn, og hans kone ditto fra Venus) stiller i samme klasse som George Adamski, en av disse personene som på 1950-tallet påsto å ha møtt rommennesker og tatt noen turer i de flygende tallerknene deres. Historiene faller jo på sin egen urimelighet. Men nå er det altså tid for et comeback. Men dette er ikke egentlig en ny bok. Av bokens tre deler er den første delen utvalgte kapitler fra Howard Mengers første bok *From Outer Space To You*, utgitt i 1959. Den andre delen utgjøres av noen kapitler fra Connie Mengers bok *Song Of Saturn*, utgitt i 1968. Siste delen omhandler en periode i Mengers liv da han etter sigende var med på å bygge en flygende tallerken for det amerikanske forsvaret. Dokumentasjonen er lik null og bevis totalt fraværende. Story'en er tynn og lite overbevisende, i likhet med Menger's foredrag i Oslo i februar 1992. Forøvrig kan jeg opplyse at Howard Menger trakk tilbake alt han hadde sagt og skrevet om "de utenomjordiske" under en direkte TV-sending allerede i 1960!

The Matrix: Understanding Aspects of Covert Interaction with Alien Culture, Technology and Planetary Power Structures

Valdamar Valerian

Arcturus/Leading Edge Research Group, 1988, 370 s., USD 37,50.

Matrix II: The Abduction and Manipulation of Humans Using Advanced Technology

Valdamar Valerian

Leading Edge Research Group, 1990, 670 s., USD 52,50.

Matrix III: The Psycho-Social, Chemical, Biological, and Electronic Manipulation of Human Consciousness

Valdamar Valerian

Leading Edge Research Group, 1992, 897 s., USD 55,-.

UFO-konspirasjonsteoretikernes (puh!) "bibel" i tre deler. Vi får innblikk i teoriene og påstandene (og bevisene?) om det amerikanske etterretningsnettverkets samarbeid med utenomjordiske vesener; felles underjordiske baser

der genetiske eksperimenter pågår; teknologi "vi" har fått i bytte mot tillatelse for "dem" til å "stjele" dyr og mennesker (for bruk i genetiske eksperimenter og som MAT!); skjult manipulasjon og kontroll av menneskeheten; fremtidsvyer om en diktatorisk verdensregjering og invasjon av de utenomjordiske; en del enda villere teorier, + mye, mye mer. Her er det massevis som jeg ikke har mulighet til å kommentere, men du verden, dette er så mye mer spennende å lese om enn allverdens science-fiction bøker. For tenk om det virkelig ER noe i alt dette! Valerian har hentet materiale fra en mengde forskjellige kilder, og noe av det er nok legitimt. Men samtidig kan en god del av kildene, samt selve fortolkningen av dem, virke temmelig suspekter.

Disse bøkene er av så stort omfang - tilsammen nesten 2000 sider - at en fullgod oppsummering ville blitt til enda en bok. Kjøp dem og du får mange timers spennende lesing, enten du tror på historiene eller ei. □

Dokumenter frigis

Også det engelske forsvarsdepartementet er nå så smått begynt å åpne sine UFO-arkiver. Foreningen BUFORA har sammen med Contact International fått utlevert en del av rapportene.

Innholdet av rapportene, med bl.a. fem nærobservasjoner, har ikke vært noe særlig sensasjonelt. Contact International, som ellers er temmelig ukritisk (som bl.a. den danske organisasjonen IGAP), betegner dem endog som mindre troverdige.

Den positive siden av saken er at det nye samarbeidet betyr at forsvaret vil henvise UFO-observatører til de private foreningene. Et tilsvarende forhold har bl.a. den danske UFO-organisasjonen SUFOI bygget opp til de offisielle danske instanser.

Kilder:

UFO-NYT, nr. 1/1993

UFO-Aktuellt, nr. 4/1992

UFO-KONGRESS I LYON

Av Erling Strand.

Komitémedlem Erling Strand besøkte i år den store UFO-kongressen i Lyon, Frankrike. Det var første gang en representant for UFO-NORGE var tilstede ved denne årvisse foreteelsen. I denne artikkelen forteller han en del om sine inntrykk fra møtet med franske ufologer.

Kongressen

Det er etterhvert blitt tradisjon å arrangere en internasjonal UFO-kongress i Lyon. Denne gang het kongressen: "Seventh European Lyons Congress", og var, som navnet antyder, den syvende i rekken. Den ble holdt på "Hotel des Congres" i dagene 10. til 12. april 1993.

Det var ca. 50 deltagere på kongressen. De fleste var fra Frankrike, med unntak av noen få utlendinger, nemlig Hilary Evans fra England, Tarcali Gabor fra Ungarn, William P. La Parl fra USA, Christian Page fra Canada, en deltager fra Sveits og til slutt meg fra Norge.

Det var kun Tarcali Gabor og jeg som ikke snakket fransk. Alt foregikk på dette språket, så

vi fikk dessverre ikke så mye med oss. Når vi holdt foredrag, ble det oversatt til fransk. Generelt er franskmenn dårlig i engelsk, og det er nok hovedgrunnen til at franske ufologer sjelden reiser til internasjonale kongresser andre steder. De er derfor glad når utlendingene kommer til Frankrike og forteller om hva som skjer i utlandet.

Mediadekning

Årsaken til at jeg reiste til Lyon var en direkte invitasjon fra Perry Petrakis, lederen av organisasjonen SOS OVNI i Frankrike, som også arrangerte kongressen. Perry tok opprinnelig kontakt med meg i forbindelse med at et fransk TV-selskap hadde laget et program fra Hessda-

**Perry Petrakis
(til høyre), leder
av SOS OVNI og
Erling Strand.**

len (se tekstboks på denne siden). TV-selskapet ville gjerne ha en person i studio for å diskutere Hessdalsfenomenet og prosjekt Hessdalen etter at filmsekvensen ble sendt. Perry ble forespurt og jeg informerte ham på forhånd etter at han altså hadde kontaktet meg. TV-programmet ble forøvrig sendt på den franske kanalen TF1, den 29. mars i år. Det er et populært program, og det har en seeroppslutning på 8 millioner mennesker. Alle franskmennene som deltok i kongressen hadde sett TV-programmet, så det var derfor ekstra oppmerksomhet om mitt foredrag. Et annet TV-selskap, fransk TV3, var på kongressen og intervjuet meg om prosjektet. Neste nummer av tidsskriftet SOS OVNI vil i hovedsak dreie seg

Fransk TV-program om Hessdalen

I midten av oktober i fjor ble UFO-NORGE kontaktet av Perry Petrakis i den franske UFO-organisasjonen SOS OVNI. Han rettet en forespørsel fra det franske TV-selskapet Sygma-TV om UFO-NORGE kunne bistå en TV-produksjon som omhandlet fenomenene i Hessdalen og prosjektet som ble avviklet der for snart 10 år siden. Erling Strand stilte opp som sakkynndig, reiste til Hessdalen et par dager i november, og ble intervjuet i programmet. TV-teamet intervjuet også en del av dalens befolkning, samt filmet fra noen av de mest aktuelle stedene i Hessdalen. Det ble brukt mye ressurser på å gjenskape forholdene i dalen for 10 år siden. Bl.a. ble det benyttet et helikopter utstyrt med lyskastere for å rekonstruere fenomenet. Seerne kunne også oppleve hvordan det var å se dalen fra fenomenets side!

Programmet, som varte en halvtime, ble sendt på den franske kanalen TF1 29. mars i år. Som nevnt i artikkelen, ble franske ufologer gjort skikkelig kjent med prosjekt Hessdalen etter dette.

om Hessdalen. Hvis franske ufologer kjente lite til Hessdalen fra før, vil de i alle fall kjenne adskillig bedre til det nå, etter all den media-dekningen som ble oss til del.

Foredrag

Kongressen var lagt opp slik at det var god tid til diskusjon mellom hvert foredrag. Vanligvis var det satt av to timer til hvert innlegg. Det var jo bra for foredragsholderen, fordi vedkommende da kunne ta det roligere. Samtidig stilte det også større krav, da det er vanskelig å engasjere publikum såpass lenge. Det viste seg å være stor forskjell på foredragsholderne i så måte. Utrolig nok var det noen som presterte å lese direkte opp fra et skrevet manus i én og en halv time! Mens andre igjen kunne variere og improvisere slik at engasjementet hos publikum var på topp hele tiden. Det er imidlertid lett å engasjere franskmenn. De kan bli ganske hissige i diskusjoner, og virket rimelig interesserte selv når foredragsholdere bare drev med ren opplesning. Dessverre er franskmenn nokså dårlige til å holde en tidsplan. Hvis f.eks et foredrag var fastsatt til å begynne klokken 10.00, kunne det like gjerne gå en halvtime over tiden før man i det hele tatt kom i gang. Og det var heller ikke så farlig om foredraget varte mye lengre enn bestemt på forhånd. Dette var tydeligvis vanlig for franskmenn.

Av emner som ble tatt opp av de andre foredragsholderene kan nevnes: Ufologi i Kanada; UMMO-saken og KGB; flygende tallerkener - myte eller virkelighet. Det var også en del andre saker som var oppe til debatt, men pga. språkproblemer fikk jeg ikke med meg så mye.

Kontakter

Samarbeidet mellom UFO-Norge og SOS OVNI vil sannsynligvis bli enda bedre etter denne kongressen. Man får generelt god kontakt med mange forskjellige mennesker ved å møtes på slike sammenkomster. Dessuten er franskmennene, som tidligere antydte, svært glad for å få besøk fra utlandet. Det er ellers en fordel å kunne fransk hvis man skal reise til en kongress som arrangeres i Frankrike. Franskmennene kaller det en internasjonal kongress, men når alt foregår på fransk, er det en tendens til at over-

vekten av deltagerne kommer fra dette landet.

Jeg fikk anledning til å snakke en del med Perry Petrakis, og fikk bl.a høre hele historien om det statlige UFO-etterforskningsorganet GEPAN. Frankrike var som kjent et foregangsland innenfor UFO-forskningen da dette organet ble opprettet i 1977. GEPAN ble imidlertid lagt ned i midten av 1980-årene. Dvs., egentlig skiftet det bare navn til SEPRA, som på samme måte som GEPAN er administrativt underlagt den franske romforskningsorganisasjonen CNES. For tiden er det kun én person som arbeider der, nemlig Jean Jacques Velasco. Han var tidligere også med i GEPAN. De ansatte her gjorde imidlertid et par skikkelige "flauser", derfor ble det besluttet å legge ned dette organet. Jean J. Velasco derimot ville ikke miste jobben, og fikk overtalt myndighetene til å endre

navn på organisasjonen og begynne på nytt. Dette fikk han igjennom og sitter i dag i en posisjon som gjør at han får alle (?) UFO-rapporter fra politiet. Det er bare synd at han ikke produserer noe ut av dette materialet - i følge beskyldninger fra ledende franske ufologer. Han legger også mange hindringer i veien for SOS OVNI. Perry Petrakis har imidlertid fått ordnet det slik at han får kopier av de rapportene han ønsker.

Mange mener at SEPRA i dag har kontakter mot en del "tvilsomme" UFO-organisasjoner. I tillegg liker Velasco å eksponere seg i media, bl.a. har han hatt mange TV-opptredener, men har tilsynelatende lite å fare med. Det er ellers vanskelig å si hva som vil skje med SEPRA i fremtiden. Perry fortalte en god del mer om sitt forhold til SEPRA, og mye av det var dessverre negativt uten at vi går i detaljer her. □

UFOer er romskip

En undersøkelse foretatt blant voksne personer i USA viser at man fortsatt tror på at UFO-fenomenene skyldes besøk av romskip, fremgår det av sommerutgaven 1992 av det amerikanske skeptikerbladet *Sceptical Inquirer*.

Disse resultatene ble fremlagt av Jon D. Miller på det årlige seminaret avholdt av American Association for the Advancement of Science i Chicago i februar 1992. Temaet for seminaret var astrologi og andre pseudovitenskaper. Det var arrangert av Miller, som er leder av International Center for the Advancement of Scientific Literacy ved Chicago Academy of Sciences.

Jon D. Miller har gjort undersøkelser vedr. UFO-spørsmålet både i 1985, 1988 og 1990. Ved alle de tre undersøkelsene mente flertallet at noen av UFO-rapportene virkelig skyldes besøk av romskip fra fremmede sivilisasjoner i verdensrommet.

Der er ikke skjedd noen synderlig endring i dette synspunktet gjennom årene. I 1985 svarte 54% av de utspurte ja til romskipsteorien, i 1988 57%, og i 1990 var 54% overbevist om dette.

"På tross av den generelle holdning til dette spørsmålet hos vitenskapen er det altså ikke skjedd noen endring i holdningen hos befolkningen," sier Jon D. Miller.

"De utspurtes utdannelse spiller ingen vesentlig rolle for deres oppfatning av at romskip fra verdensrommet kan være årsaken til en del UFO-rapporter. Det er også interessant å bemerke, at det heller ikke er noen umiddelbar forskjell i denne innstillingen mellom de utspurte menn og kvinner," sier Miller.

Miller mener at folks tro på romskip fra andre sivilisasjoner til dels har sin rot i populære filmer og TV-programmer.

"Det er en generell mangel på viten om verdensrommet og dets størrelsesforhold. De svært store avstandene gjør i seg selv et besøk fra andre sivilisasjoner i verdensrommet høyst usannsynlig," slutter Jon D. Miller.

Kilde: *UFO-NYT*, nr. 1/1993.

PRESSEKLIPP

Oversikt over presseklipp i perioden juni 1992-april 1993

Kilde	Dato	Omtale
Drammens Tidende&Buskerud Blad	30.06.92	Intervju med Ole Jonny Brænne. Hamar-saken
Østlendingen	02.07.92	Omtale av Hamar saken
Hjemmet nr. 37	08.09.92	Reportasje fra Hessdalen
Drammens Tidende&Buskerud Blad	14.09.92	UFO-NORGES landsmøte
Hjemmet nr. 42	13.10.92	Artikkel (del 2) om Rauni-Leena Luukanen
Tønsberg Blad	28.10.92	Rauni-Leena Luukanen i Idé-Forum, Tønsberg
Sandefjord Blad	05.11.92	UFO-observasjoner over Sandefjords-området
Stavanger Aftenblad	14.12.92	Lysende gjenstand over Agder/Rogaland
Hjemmet nr. 53	29.12.92	Reportasje fra Espevær-ringen
Hjemmet nr. 1 1993	05.01.93	Omtale av en observasjon fra 1978 i Bamble
Agderposten	07.01.93	Observasjon over Hisøy
Sarpsborg Arbeiderblad	09.01.93	Intervju med Erling Strand
Agderposten	11.01.93	Observasjon over Saltrød
Agderposten	13.01.93	Lysende fenomener over Blakstadheia
Nordlys	27.01.93	Omtale av lysende fenomen med smell. Meteor?
Studentavisen i Trondheim nr. 1 1993	28.01.93	Intervju med Odd-Gunnar Røed
Hjemmet nr. 5	02.02.93	Reportasje om Tonning-saken
Verdens Gang ("7-15-avisen")	01.04.93	Intervju med Odd-Gunnar Røed
Hjemmet nr. 15	13.04.93	Reportasje om "flygende termos", Telemark 1952

Generelt er det skrevet en god del om UFO-saker i aviser og ukeblad, men ikke om aktuelle observasjoner. Her følger et knippe av det som er registrert i perioden.

Juni 1992

Drammens Tidende & Buskerud Blad (DD/BB), 30.06.

"Det er sjelden vi får rapport om nærkontakt av tredje grad, og en UFO-rapport fra Hamar virker ekstra interessant. Men jeg tror ikke at dette betyr at vi har hatt besøk av romvesener. Jeg tror det finnes en naturlig forklaring". Dette sier Ole Jonny Brænne, avdelingsleder UFO-NORGE Øst.

Hele intervjuet er gjennomsyret av hans basante meninger om at UFO-problemet vil finne sin naturlige forklaring - kanskje om noen år.

Komm.: Denne spalte er ikke overrasket over at journalisten til slutt spør Ole Jonny hvorfor

han bruker en stor del av sin fritid på denne hobbyen når han egentlig ikke tror på UFOer. "Vitenskapelig nysgjerrighet", sier Ole Jonny.

Til det er å si at vitenskapelig nysgjerrighet er å nullstille seg i utgangspunktet, og så lese UFO-historiens mange veldokumenterte beretninger - spesielt den harde kjerne av rapporter som utgjør ca. 5% av den samlede masse. De 5% som ingen hittil har klart å gi en forklaring, vil det neppe komme en "naturlig forklaring" på. Hvis så skjedde burde vi finne oss en annen hobby. Det ville være naturlig!

Juli

Østlendingen, 02.07.

Avisen hugger til med en helside om Hamar-observasjonen. Hendelsen ble omtalt i UFO nr. 1 1992. Her skal vi bare kort nevne at den ene kvinnen gjennomgikk en lettere regresjon for om mulig rekonstruere hendelsen. Ingen flere

opplysninger fremkom imidlertid, og episoden regnes fremdeles som uopklart.

September

Hjemmet nr. 37, 08.09.

“UFOene farer fortsatt over Hessdalen”, skriver Ottar Berget i ukebladet. Han har intervjuet Eldbjørg, Jon og Martin Aspås, samt Lars Brataas og Lars Lillevold.

For 10-11 år siden var Hessdalen i fokus med mange merkelige observasjoner av lysende fenomener. Nå for tiden er observasjonene mer sporadisk. Da det stod på som verst med UFO-observasjoner så Martin Aspås gjennom kikkert et rustrødt, sigarformet skrog som gled langs fjellsiden 300-400 meter borte. Det var lys foran og bak “sigaren” og den var ca. 20 meter lang. Hans datter var også vitne. Jon Aspås hadde sin første observasjon allerede i 1942. Sammen med sin onkel så de tre lysende gjenstander. De stoppet i luften og slapp ut røyk før de forsvant. I 1967, midt på dagen, så tre personer et UFO med fasong som en fotball som fløy i flere retninger. Lars Lillevold er en av de få som har hatt en sterk opplevelse. Da han skulle gå inn i huset sitt om kvelden 18. januar 1982, kikket han opp og trodde knapt hva han så. Bare 40 meter over bakken gled en sigarformet gjenstand omgitt av et nærmest loddent lys. “Fartøyet” var knappe 50 meter unna. Han kunne tydelig se det rust-røde skroget, men det hørtes ikke en lyd fra det. Det hadde ikke vinger, haleror eller finner. Han rakk å rope på sin kone som fikk se gjenstanden i det den forsvant ut av synsvidde.

DD/BB, dato ukjent (14.09.?)

“Vi har på følelsen at vi er på talefot med både vitenskapelige miljøer og med Forsvaret når det gjelder UFO-informasjon i Norge”. Dette uttaler Odd-Gunnar Røed og Erling P. Strand til avisen etter at UFO-NORGEs landsmøte i Drammen ble avsluttet 13. september.

Oktober

Hjemmet nr. 42, 13.10.

Familiebladet kommer her med del 2 om Rauni-Leena Luukanens fantasirike beretninger om

sine kontakter med utenomjordiske humanoider.

Tønsberg Blad, 28.10.

Interessen må være utrolig stor for UFOer, spørsmålet om det finnes intelligente vesener andre steder i universet, og om vi har eller har hatt besøk av dem. Det viste tilstrømningen da den finske lege og forfatter Rauni-Leena Luukanen besøkte Idé-Forum i Tønsberg i går, 27.10. Sparebankens møtelokale var fylt til bristepunktet, man måtte vente i et kvarter til et møte et annet sted i huset var slutt for å låne flere stoler derfra.

Komm.: For denne spalte ser det ut som Luukanen har plukket litt herfra og derfra i UFO-historien og blander det hele sammen. Det synes som om kravene til kildemateriale og bevisførsel er noe redusert. Likevel kan det hende at noen av beretningene “holder vann” ved nærmere undersøkelser.

November

Sandefjord Blad, 05.11.

Det er kommet inn to rapporter om merkelige, flygende gjenstander til UFO-NORGE på Nøtterøy og til Sandefjord Blad. Den første av de to observasjonene ble gjort av en ung kvinne mandag kveld, 02.11.

Hun så en lysende gjenstand i vanlig flyhastighet like ved Torp. Hun reagerte ikke før den stoppet opp, og ble stående slik i én time med lysene på. Da det kom et fly inn for landing ved Torp, ble lysene slokket. Etter at flyet hadde landet, kom lysene på igjen. Denne observasjonen ble ringt inn til UFO-NORGE. Den andre observasjonen ble ringt inn til avisen. Også denne gangen var det en kvinne som hadde sett noe merkelig. “Jeg så tre blinkende lys fra tre gjenstander ved to-tiden natt til onsdag 04.11. Lysene blinket rødt, gult og grønt. De tre gjenstandene beveget seg og stod stille om hverandre”, sier kvinnen som gjorde sin observasjon sydøst for Sandefjord. Hun observerte dem i mellom to og tre timer. Odd-Gunnar Røed forteller til avisen at det er gjort få observasjoner over Norge i de siste månedene i 1992, men observasjonene er gode. De

har imidlertid vært gjort i andre deler av landet.

Desember

Stavanger Aftenblad, 14.12.

Over store deler av Rogaland og Agderfylkene ble en enorm lysende gjenstand observert av en rekke personer, mellom klokken 22 og 23 lørdag 08.12. Gjenstanden er ikke identifisert. Det kan ha vært en meteor som er kommet inn i atmosfæren eller en satelitt som brente opp. I ettertid kan vi holde en knapp på at det var en satelitt eller rakettrinnet til en sådan som forårsaket "fyrverkeriet".

Hjemmet nr. 53, 29.12.

Odd-Gunnar Røed har sammen med Hjemmets reporter Arild Mikkelsen vært på Åkerkvesletten på Espevær og sjekket det en ufolog (under-tegnede) har kalt "verdens største UFO-avtrykk". 17 år etter at UFO-NORGE (dengang Norsk UFO Center) avdeling Vest var der, er avtrykket fremdeles godt synlig selv om dybden på sporet nå er bare to cm, mot 7-10 cm i 1976. Et meget tungt luftfartøy landet det året på Åkerkvesletten. Det 10 tonn tunge Sea King helikopteret som landet i ringen satte ikke spor etter seg, og observasjonsgruppen fra Luftforsvaret konkluderte med at avtrykket var avsatt av et ukjent flygende objekt.

Januar 1993

Hjemmet nr. 1, 05.01.

Årets første UFO-reportasje fra Arild Mikkelsen beskriver Anne Mette Sandnæs' forunderlige opplevelse under en ridetur med hesten Blessa.

Det var i november 1978 ved 17-tiden. Hun var den gangen 14 år og hadde tatt hesten ut på en ridetur i skogen, ikke langt fra der familien bodde i Bamble. "Jeg var på hjemvei, red langs en sti og ante fred og ingen fare da det skjedde. Plutselig steg "en ting" opp fra bakken rett ved ridestien. Først fikk vi sjokk, både hesten og jeg. Men etter bare noen få sekunder ség en forunderlig ro innover meg, for det jeg så var fantastisk. Det var en ca. halvannen meter lang kjelkelignende affære som skinte i de mest vid-

underlige farger. Forover lyste det rødt. Bakover mot meg strålte det i grønt, og ut fra sidene kom det masser av gult lys fra fire-fem lyspunkter på hver side. Under "kjelkemeiene" kunne jeg se tydelige halvrundinger. Dette må ha vært et slags landingsunderstell, for gjenstanden stod helt opplagt på bakken da jeg kom ridende. Da jeg fikk øye på den, var den på vei opp i luften.

Blessa var hele tiden vill, men det merket jeg nesten ikke fordi det jeg så var så fascinerende.

Det var akkurat som om deler av et Tivoli plutselig steg opp i luften og begynte å bevege seg fremover i retning gården vår. I det den passerte bilveien snudde den og kom langsomt tilbake. Hele tiden mens den summet som en kjempestor humle. Det var ingen velkjent motorlyd, dette var noe helt annet. I det tingen kom tilbake igjen, steilet Blessa og kastet meg av. Jeg landet i snøen og slo meg ikke. Jeg hadde bare én eneste tanke i hodet: Dette må flere se!

Jeg løp til Ringsjø og Sønns Bilruter som hadde verksted like ved. Jeg stormet inn og ville ha to karer med meg ut. Men de var ikke så interessert. De var trege, og da jeg endelig fikk dem med utenfor, var gjenstanden borte".

"Hva tenkte du da du fikk se tingesten, husker du det?", spør Mikkelsen. "Ja. Den er fjernstyrt, tenkte jeg. Det var helt opplagt en maskin av et eller annet slag, men det var jo ikke plass til noen levende skapninger i den, i tilfelle kunne de ikke være mer enn 10 cm høye. Nå skjønner jeg at det må ha vært et UFO. Men var gjenstanden jordisk eller fra verdensrommet? Det har jeg gått og lurt på i alle år".

Agderposten, 07.01.

"Så var det dagens UFO-melding", skriver avisen. To forskjellige personer hevder de så noe forunderlig på himmelen over Hisøy forrige tirsdag, 29.12.92.

Det var ved 18-tiden at et objekt plutselig kom tilsyne på en nordlig kurs. Straks etter dreide det mer øst-nordøst. Det kom lavt, og størrelsen anslås til tre ganger et vanlig rutefly. Ingen lyd hørtes. De to observatørene så bare en skiveformet sak med markerte, runde gulhvite lys rundt sidene av skiven. Under var det tre eller fire sterkt blinkende og pulserende røde lys. Obser-

vasjonstiden ble anslått til ca. ett minutt.

Sarpsborg Arbeiderblad, 09.01.

Erling Strand er intervjuet om sitt engasjement i den internasjonale prosjektgruppen for kulelynsforskning som jeg skrev om i forrige klipp-runde. Det er i store trekk det samme som blir diskutert, men jeg tar med det siste spørsmålet til Strand: "Hvorfor har det tatt så lang tid før vitenskapsfolk fattet seriøs interesse for UFO-ene?" Strand svarer: "Forskerne er redde for å ødelegge sitt gode navn og rykte. Mange synes det er noe mystisk og useriøst med UFOene. Samtidig er det en generell frykt for ukjente ting. Heldigvis har mye forandret seg de siste 10 årene. Flere vitenskapsfolk tør si at de er interessert i de ukjente lysfenomenene. Mitt mål er at UFO-forskningen skal bli en akseptert vitenskap i Norge".

Agderposten, 11.01.

Det var ikke bare over Hisøy folk så den underlige flygende gjenstanden, skriver avisen (se referat 07.01). Også over Saltrød har folk sett fenomenet, en stor lysende skive som fløy parallelt med terrenget, uten en lyd.

Agderposten, 13.01.

En ny UFO-observasjon, melder avisen nok en gang. Tre ungdommer så lørdag kveld 09.01. lysende fenomener på himmelen over Blakstadheia ved 21-tiden. Det var en større lysende kule med flere små lysende gjenstander kretsende rundt seg, og alt sammen beveget seg etterhvert i retning Helldalsmo, forteller de. Avisen har jo skrevet om andre som har gjort lignende observasjoner omtrent på samme tid. Derfor tror vi at det også denne gangen kan ha vært UFOer, mener ungdommene.

Nordlys, 26. og 27.01.

Et stort, lysende himmelfenomen ble natt til mandag 25.01. observert fra Kåfjord i Finnmark, Nord- og Midt-Troms, og fra Kilpisjärvi i Finland. I Kautokeino ble mange folk vekket av tordenlignende smell fra fenomenet. Forklaringen kan være en meteoritt eller romskrap som kom inn i atmosfæren og brente opp.

Studentavisen i Trondheim, "Under dusken", nr. 1/93, 28.01.

Avisen har intervjuet Odd-Gunnar Røed og funnet ut at denne ufologen ikke er så "speisa" som en skulle tro. Røed forteller løst og fast fra en ufologs hverdag og de forskjellige teoriene vi hankses med i UFO-arbeidet.

Februar

Hjemmet nr. 5, 02.02.

To siders reportasje om familien Tonnings UFO-observasjon over Torpo i Hallingdal i juli 1986. Hendelsen ble forevignet på videofilm. Vi hadde en omtale av saken i UFO nr. 3 og 4 1986.

April

Verdens Gang, 7-15 avisen, 01.04

Denne avisen er - som navnet antyder - en avis for de unge fra 7 til 15 år. Odd-Gunnar Røed er også her intervjuet for å forklare unge om UFO-fenomenet. Det går frem av artikkelen at Røed nå er fast konsulent for 7-15 avisen i UFO-spørsmålet.

Hjemmet nr. 15, 13.04.

"Min søster og jeg holdt å hesje høy da det hendte", forteller gårdbruker Anders Funne-mark (60) fra Lunde i Telemark. "Plutselig begynte det å summe som mange bisvermer over hodene på oss. Da fikk jeg øye på en stor, termosformet gjenstand med tydelige problemer. Den holdt på å kollidere med tretoppene da den forsvant nedover i retning Laugtjønn. Den kom aldri opp bak skogen igjen, og ligger kanskje på bunnen av vannet den dag i dag". Hendelsen fant sted en klar julidag i 1952.

Denne hendelsen er behørig omtalt på side 39-40 i dette nummer og vi vil derfor ikke komme nærmere inn på den her. Det er nok å si at Odd-Gunnar Røed besøkte Laugtjønn sammen med Hjemmets Arild Mikkelsen i mars i år. Pga. tykk is på vannet var det ikke mulig å benytte de medbragte instrumenter. Det er planer om en ny ekspedisjon til sommeren og vi vil selvsagt komme tilbake til dette i nummer 2 i år. □

FINK

CELEBERT BESØK FRA JAPAN

Av Odd-Gunnar Røed.

Norge fikk besøk av et japansk TV-team i midten av mai i år. De kom til Skandinavia for å lage et TV-program om forskjellige UFO-tildragelser i vår del av verden. Komitémedlem Odd-Gunnar Røed var deres vert og reiseleder her i landet.

Tirsdag 18. mai, dagen derpå for alle nordmenn med nasjonal deltagelse, sto jeg i ankomsthallen på Fornebu Lufthavn og ventet på celebert besøk fra den andre siden av kloden. Et TV-team bestående av seks personer på program-turné i Skandinavia. En måned skulle de være "på veien" for å lage et vel to timer langt UFO-program som skal sendes på japansk TV til høsten.

Turen hadde startet i Finland, deretter gått til Sverige, før vi altså ble beåret med fem og en halv dag. Etter dette gikk turen til Danmark, før England, Skottland og USA sto for tur.

Dag 1: Velkommen

Det hele hadde startet med at Rauna-Leena Luukanen hadde blitt kontaktet av Nippon-TV. Da hun ikke hadde det helt store innblikket i norske UFO-saker overlot hun presentasjonen av Norge til oss. Hun dro også over til USA den 19. mai og hadde således ikke all verdens tid.

Så kom de altså til Fornebu, lett gjenkjennelige med stort SONY-kamera i fullt driv med kame-ramann under.

Etter en kort presentasjon i ankomsthallen gikk ferden ut i leiebilen og videre til Hotel Nobel midt i Oslo sentrum.

Jeg var oppnevnt til guide/koordinatortolk/sjåfør og altnuligmann, og skulle sørge for at alt stemte fra A til Å. Jeg deltok ellers ved alle døgnets måltider samt ved andre festligheter, hadde eget rom på hotellene og trivdes som plommen i egget.

Dag 2: Professor Thrane intervjues

Ferden gikk til Universitetet i Oslo og intervju

med professor Eyvind Thrane om hans rolle i Project Hessdalen.

Videre ble det intervju med Erling Strand og undertegnede om vårt engasjement i det samme prosjektet pluss i en del andre saker.

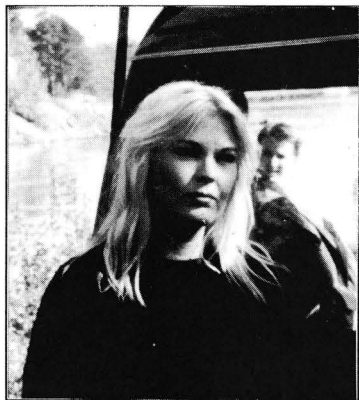
TV-produksjon er en tidkrevende hobby, gitt. Etter mange timer med opptak ble kveldsmiddagen tilbragt på en japansk restaurant og jeg fikk en spennende innføring i hva japansk mat står for. Det var mildt sagt spennende, og kjempegodt. Drikke til maten? Øl og sake.

Dag 3: Intervju med Gry Jannicke Jarlum og Nina Kristin Haugen

Det er torsdag den 20. mai, og vi er i godt og tidlig driv mot Hamar, og opptak av denne dagens vitner. Som de fleste av leserne sikkert har sett i Se & Hør og Hjemmet, har fjorårets Hamardamer med nærkontakt av tredje grad nå stått offentlig frem. Vi skal ikke gå særlig inn på deres hendelse nå, bare få nevne at japanerne var meget opptatt av deres opplevelse og hva som hadde skjedd med dem etterpå. Jannickes musikk tiltalte dem i stor grad, og de fikk med seg endel godbiter hjem til solens rike. Hvem vet, kanskje Jannicke slår godt an i Japan i nær fremtid. Nordmenn er jo fra før populære der (tenk på alpinlandslaget, A-ha, Hessdalen osv.). Jannicke har siden hendelsen i fjor laget mer enn 500 låter hjemme i sitt studio ved Mjøsas bredd. Og det er en helt annen type musikk enn vi er vant til å høre fra den tidligere så rockete jenta.

Automatskrift er også en ting som har utviklet seg i løpet av det siste året. Hun har hittil skrevet ned over 200 sider som hun håper å gi ut i bokform.

Hele dagen gikk med til filming i Strandveien på Hamar i stekende sol og varme. Oppgitte stønn om at de var glad de hadde kommet om våren og ikke om sommeren, lot jeg stå uimotsagt. Vi returnerte til Oslo sent på ettermiddagen.

Gry Jannicke Jarlum

Dag 4: Hessdalen neste

Morgenen etter bragte den trofaste sjåfør selskapet ut til det ventende flyet på Fornebu, og så var vi på vei til det forgjettede land. Alle turisters drøm og alle TV-teams utfordring, nemlig Hessdalen. Den norske dalen som har et større navn i utlandet enn Monolitten i Vigelandsparken. For ikke før har vi sendt hjem et storfornøyd fransk TV-team i vinter så drar vi nå seks forventningsfulle japanere opp i dalen med overnatting på fantastiske Kjempeplassen. For de som ikke vet det så er Kjempeplassen et overnattingssted med nok senger og alle rettigheter, beliggende i Ålen ved elva Gaula.

Fredag ettermiddag gikk med til å ta en rask tur gjennom dalen for at TV-teamet skulle få gjort seg kjent med avstander og geografien forøvrig. Litt filming ble det også tid til. Og dessuten snøballkasting, da vi fant noe gjenglemte snø.

Klokken 19.10 kjørte Leif Havik inn på plassen med partner, Aud Elin Kjærem, fastspent ved sin side. Jeg lærte tidlig at ethvert minutt forsinkelse satt igang en utålmodighetsprosess i det japanske sinn, som måtte roes ned med overbevisende argumenter. Tydeligvis et folk med sans

for utnyttelse av tid. Og møtet skulle jo startet kl.19.00. Så da så.

Kvelden forløp etter planen, japanerne var fornøyd med Leifs opplegg og dagen etter satte vi alle kursen mot det tidligere UFO-laboratoriet.

Dag 5: Hessdølene blir skuespillere

Dagen ble vellykket, vitnene ble intervjuet etter alle kunstens regler, med solid innslag av stor skuespillerkunst der de etter tur måtte rekonstruere de viktigste hendelsene. I tur og orden, Jon og Elbjørg Aspås, Jon Arvid Aspås og Bjarne Lillevold.

Til høsten får vi oversendt en kopi av programmet fra Japan, og dette skal vises i Hessdalen ved en passende anledning.

Leonard Tønnesens dagslysfilm

Vi hadde like før vært så heldige å ha kommet til enighet med Leonard Tønnesen om å få en kopi av hans meget gode dagslysfilm tatt på Tromøya sommeren 1990. Japanerne ble meget interessert da de først fikk høre om videoen og det ble i løpet av turen inngått en avtale mellom dem og Tønnesen pr. telefon om en visning i japansk TV til høsten. Betingelsen fra norsk side er at det dreier seg om en engangsvisning i Nippon TV, og fra japansk side at filmen ikke vises i Japan før den avtalte presentasjonen. Da vi kom ned på Kjempeplassen samme ettermiddag etter besøket i Hessdalen hadde filmen fra Arendal kommet.

Siden japanerne tok med seg denne kopien fikk vi en ny fra Tønnesen som senere skal analyseres ved Østfold Ingeniørhøyskole.

Siste kvelden

Den siste kvelden i Norge ble en stor suksess. Japanernes kjørt i Norge var litt mindre hektisk enn i resten av landene som ble besøkt. Noe de selv satte meget pris på, da hardkjøret ellers var påtagelig. Den siste kvelden ville de derfor ha helt annerledes enn det de var vant til. Opplegget ble derfor: Grilling ved elva Gaula, med alle rettigheter. Det var meget koselig og vi ble godt sammenspleiset her, rundt grillen. Og hvem har sagt at alle japanere er like? Disse var hvertfall meget forskjellige og likevel var alle typisk ja-

panske! Hyggelig for undertegnede var det også at det ble utbragt en spesiell skål for den beste reiselederen og raskeste sjåføren de noen gang hadde hatt. Det virket faktisk som om de mente det og det ga en god følelse.

Dette TV-teamet har i løpet av seks år laget ikke mindre en 50 programmer om UFOer og beslektede emner; alle av to timers varighet. De har en seeroppslutning på 20% av Japans befolkning på 125 millioner mennesker. Dette gir den svimlende sum av 25 millioner seere som vil følge disse innslagene fra Hessdalen, Arendal, Øydeskyvatn og Hamar.

Dette burde jo kunne gi muligheter for en helt ny turistgruppe til Norge, kanskje vi skulle inngå en samarbeidsavtale med Nortra eller Den norske turistforening?

Dag 6: Avreise

Det ble nesten vemodig. Etter intervjuer med NRK Sør-Trøndelag og diverse aviser ble bilen stuert full for n'te gang og kursen staket ut mot

flyplassen på Røros. Avreisen nærmet seg.

Flyet tok en rask avstikker oppom Trondheim før Oslo igjen lå under våre føtter, bokstavelig talt. På Fornebu tok vi avskjedsbildet som fra venstre viser: Toki (video/lys/lyd/altmuligmann), Kuli (kameramann), Tanaka (regiassistent), Odd-Gunnar Røed (UFO-NORGE), Yaoi (regissør, programleder) og Michi Nakamura (produsent). Mita (også regissør) tok dette bildet, så han synes ikke. Men hvis dere blar tilbake til forsidebildet på bladet så finner dere ham som nummer tre fra høyre. Jeg har valgt å skrive forkortelsesnavnene deres da jeg rett og slett ikke tar sjansen på deres fulle navn. Bortsett fra Michi, som også snakket et perfekt engelsk og var hele gruppens mor, sjef, sjelesørger og bank. Jo, hun holdt orden i sine rekker den lille energibunten, som i Japan er forlovet med en profesjonell fribryter som har gjort det godt i Amerika i noen år.

Vi vinket farvel på Fornebu og våre veier skiltes. Vi venter spent på kopi av programmet. □

MERKELIG OBJEKT OVER LAUGTJØNN I 1952

Av Odd-Gunnar Røed.

For mer enn 40 år siden opplevde Anders Funnemark og hans søster å se et merkelig fenomen som svevde over dem i lav høyde på gården i Lunde i Telemark. De har i alle år siden fundert på hva de så midt på denne julidagen i 1952, og ved UFO-NORGES innsats kan fenomenet kanskje kan få sin forklaring i våre dager.

De hadde vært på jorden for å vende høy da Anders hørte en spesiell lyd, som om mange bisvermer fløy over hodene deres. Da de hadde bier på gården visste Anders at det var en fordel å ikke komme i veien for dem. Han ropte derfor til søsteren som var et stykke foran ham på vei hjem at de fikk raske på.

Summingen tiltok i styrke og da Anders snudde seg for å se hvor det ble av biene, så han ingenting. Det var først da han rettet blikket opp at han så det umulige.

Blå metallisk farge

Over dem svevde en rakett- eller termosliknende gjenstand, med en knall blå metallisk farge, og med en hastighet som tilsa et umiddelbart krasj. Rundt 20-30 km i timen er vanligvis ikke nok til å holde en seks meter lang og halvannen meter bred farkost i luften. Her var det heller ingen vinger eller andre utvekster å glide på. De eneste detaljene han kunne se var at bak på "raketten" var det festet åtte runde teglfargete og gulrøde tallerkener, som også kunne minne om dyser. Det virket som om summelyden kom herfra. Midt på den blå kroppen var det også tegnet noen underlige tegn som mest av alt minnet om to intens røde lyn med haker på.

Anders fikk et meget godt inntrykk av gjenstanden som med åpenbare problemer dro seg fram gjennom luften i kun 20 meters høyde. Nabogården ble passert med visse problemer og deretter neste jorde. Videre steg gjenstanden noe for å ta seg over en høyde med en åpning

mellom trærne. Den fløy gjennom denne åpningen og det virket som om den forsvant i retning Laugtjønn, et ganske stort vann som ligger en knapp kilometer unna.

Hele observasjonen hadde vart i ca. et halvt minutt.

Drønn

Da denne saken sto på trykk i Hjemmet (nr. 15 1993), skrevet av Arild Mikkelsen, tok en av naboene kontakt med Anders. Han fortalte at han en gang hadde vært på vei opp bakken mot Laugtjønn i den tidsperioden det var snakk om. Han var ikke sikker på tidspunktet, siden det jo er svært vanskelig å huske datoer og klokkeslett mer enn 40 år etter. Men ellers stemte naboens hukommelse med hensyn til været som var meget bra, tidspunktet på dagen og årstiden.

Han hadde hørt et mektig drønn fra vannet, og trodde først at det måtte være torden. Men været tilsa jo ikke noe slikt. Han fant aldri ut av hva det kunne være, men det slo ham da han leste artikkelen i Hjemmet at det kunne være en forbindelse. Det falt nemlig ikke Anders inn å fortelle noen om denne hendelsen dengang da han var redd for at det kunne dreie seg om et nytt hemmelig amerikansk våpen. Han hørte ikke noe drønn den gangen, men det kunne komme av at drønnen var meget lokalt og at Anders da befant seg ca. en kilometer unna.

Radioaktiv stråling?

Den unge Anders, som dengang var 19 år, hadde

Odd-Gunnar Røed og Anders Funnemark markerer stedet der gjenstanden trolig gikk ned. Anders har risset opp farkostens fassong i snøen.

ved flere anledninger forsøkt seg med søkekvist, for bl.a. å finne vann, men uten hell. Etter denne dagen derimot, fungerte søkekvisten merkbart bedre og spesielt gir den utslag over det eventuelle nedslagsstedet ved Laugtjønn.

Anders Funnemark er i dag formann i den lokale geologiforeningen og besitter derfor en geigerteller. Den har han hatt med seg oppe ved vannet og lett i det området han mener gjenstanden kan være. Og nettopp der, ved den ene bredden fikk han et markert utslag noen år tilbake. Utslaget kunne også stemme med formen på gjenstanden som passerte over hodet hans dengangen i 1952.

Da vi ved vårt besøk sist vinter forsøkte vår geigerteller fikk vi ikke noe utslag. Men Anders tok da søkekvisten sin og peilet inn stedet han

mente gjenstanden fremdeles ligger. Han sier at ved radioaktive kilder bøyer kvisten seg opp, ved andre mineraler, ned.

Nye tester

Det som videre skal skje i denne saken er at vi vil foreta en ny tur til Laugtjønn, denne gang med noe mer utstyr.

Det kjente elektronikkfirmaet Simrad er villig innstilt og en bekjent som arbeider der har sagt seg villig til å stille opp med sonar. Det eneste problemet er at alt tilgjengelig sonarutstyr for tiden er i Loch Ness i en storstilet jakt på "Nessie". Men vi håper de skal kunne finne en aldri så liten sonar til oss. Samtidig vil vi ta med oss en dykker. Det er nemlig slik at bredden på mange tjern vokser innover med tiden. Det vil si at den bredden vi sto på i vinter kanskje er en overhengende "matte" med vann under. I så fall er den mer enn utrygg å gå på, og det kan være på sin plass å sende en dykker inn under "bredden". Vi håper at Arne Pross Thomassen fra Lillesand har anledning til å ta dette oppdraget, og han har allerede meldt sin interesse. En del av leserne vil sikkert huske at han var aktiv i UFO-NORGE for en del år tilbake, både i forbindelse med Hessdalen og dykking i Seljordvannet.

Foruten Arild Mikkelsen fra Hjemmet, som skal dekke historien, vil tidligere avdelingsleder fra UFO-NORGE Sør, Einar Glendrange, stille opp med peilepinner. Disse er av metall og kan skrus sammen i tre meters lengder for å søke nedover i den mudderfylte bredden. De vil passe perfekt når det gjelder å sjekke om det eventuelle funnet er av metall, og f.eks. leder strøm eller er magnetisk.

I tillegg til de ovennevnte personer vil selvfølgelig Anders Funnemark og undertegnede være med.

Vi kommer tilbake til denne ekspedisjonen i neste nummer. Blir det en suksess vil dere nok ha hørt om det lenge før nr. 2 kommer ut, da er det nemlig intet mindre enn en sensasjon! □

ABONNER PÅ "UFO"!

ISFLAK PÅ AVVEIER

Av Odd-Gunnar Røed.

I slutten av april i år ble det oppdaget noen merkelige råker i isen på to vann i Balsfjordområdet i Troms. En del mennesker trodde at det dreide seg om UFO-klarlige fenomener, og saken fikk stor mediaomtale. Vi prøver her å bringe det hele ned på jorden igjen.

Tirsdag 5. mai slo Dagbladet opp på to midtsider en fantastisk historie om noen enorme isblokker som var brukket løs fra isen på Fisklausvatnet i Troms, og fraktet over hundre meter bort fra råken. Siden ble det også kjent at noe tilsvarende hadde hendt på Taklausvatnet, noen mil unna.

UFO-NORGE ble raskt trukket inn i saken da skylden umiddelbart ble lagt på "utenomjordiske" krefter. Vi kom i kontakt med et par fastboende i området og ble lovet flere videoopptak av fenomenene, tatt like etter at de ble oppdaget.

La meg med en gang si at vi i skrivende stund fremdeles ikke har mottatt en eneste video av disse råkene og har derfor et litt for tynt grunnlag for å trekke endelige konklusjoner.

Issprengning

I tiden etterpå kontaktet UFO-NORGE flere institusjoner og fagmiljøer for om mulig å få en naturlig forklaring på fenomenene. Det ble bl.a. foretatt en henvendelse til Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen (NVE) og vi kom her i forbindelse med seksjonssjef i miljøhydrologi, Arve Tvede. Han gav oss raskt fem forskjellige mulige forklaringer på råkene i Troms, hvorav spesielt én teori syntes sannsynlig. Den går ut på såkalt termisk ekspansjon, det vil si trykkøkning ved oppvarming under isen.

I de omtalte tilfellene kan det virke som issprengningen har skjedd ved at det mellom to lag is har oppstått overtrykk i det mellomliggende luft- og vannlag. Oppvarming av sola kan bevirke dette og når trykket er stort nok vil det svakeste punktet gi etter. I dette tilfellet har det altså vært overflateisen. Når isen brister vil overvannet

som tyter opp av råken kunne frakte isblokkene nærmest friksjonsfritt bortover overflaten de nødvendige meterne. Det er selvsagt en nødvendighet at isen er blank når dette skjer. Snø og ujevnheter på isen i det aktuelle tidsrom ville ha bremsset hastigheten kraftig ned.

Absurd

Tanken på at eventuelle utenomjordiske besøkende skulle ha kommet ned til to avsidesliggende vann og laget råker i isen på denne måten er ganske absurd. Hvorfor i all verden skulle noen ha glede av å flytte noen tonn med is fra A til B for så å reise bort igjen uten videre?

Nei, vi må prøve å bruke litt fornuft i denne saken, og UFO-NORGE kunne raskt finne fram til en tilsvarende sak fra Hordaland i mars 1978. På isen som dekket Vikavannet ved Lindås, nær Bergen, ble det funnet et trekantet hull som målte 30 x 25 x 25 meter. På Fisklausvatnet målte hullet 19 x 15 x 12 meter og de to på Takvatnet var på henholdsvis 93 x 20 og 10 x 4 meter. Det første hullet var trekantet, det andre skrogformet og det tredje formet som en avkuttet finger. Sistnevnte var avrundet i den ene enden og helt rett i den andre.

To råker

Det merkelige med Takvatnet er at det har oppstått to råker der. Forklaringen på dette kan være at det muligens kan finnes flere områder ute på isen med adskilte "lunger" med dobbel is. På denne måten kan det altså oppstå råker på flere steder på samme vann.

Fisklausvatnet hadde en råk langs land og der-

for er det grunn til å tro at det doble islaget har smeltet sammen et stykke fra land.

Meteorologisk institutt

Stein Kristiansen ved Meteorologisk institutt i Oslo, som også tidligere har hjulpet oss i en del saker, sendte oss en værversikt fra dette området for den perioden fenomenene kunne ha oppstått. Den viste imidlertid ingen tydelige temperaturstigninger som evt. kunne ha indikert hva som skjedde med større sikkerhet. Men når solen først begynner å få tak på denne tiden av våren kan isen selv virke som en lupe og påvirke oppvarmingen uavhengig av lufttemperaturen.

Uansett, vi arbeider for tiden med en rapport, og vil ikke ta endelig stilling til saken før vi har fått alle opplysninger på bordet. Det vil si at vi må vente til neste nummer for å få den endelige konklusjonen. Innen dette, forhåpentligvis i god tid, vil alt tilgjengelig videomateriale være mottatt, likeså alle etterlyste mål og opplysninger. □

KRITISKE HOLDNINGER III

Vi viser til den lille disput som har foregått i tidsskriftet mellom Odd-Gunnar Røed og undertegnede. Odd-Gunnar velger å ta det hele humoristisk, og takk for det...

Men for all del, la oss bestrebe oss ved inngangen til et nytt UFO-år, å være fleksible og vennlige mot hverandre, tross uenigheter som kan oppstå.

Odd-Gunnar bemerker at vi har gitt en noe feil kursbeskrivelse av objektet som ble festet til videotapen over Tromøya. Vi sa at objektet forsvant østover. Det riktige er selvsagt nordøstover. Her på Sørlandet er i folkelig tale Østlandet med bl.a. Larvik og Tønsberg, som østover fra oss. Det helt korrekte er altså nord-østover.

For oss i Arendal er fortsatt objektet helt spesielt, til det motsatte kan bevises. Og fortsatt står tilbudet ved lag: Alle er velkommen hit for å se opptaket.

Når det gjelder de økonomiske "misligheter" det har vært tale om i UFO-NORGE, har de vist seg kun å være en regnskapsmessig misforståelse. Dette er forlenget korrigert. UFO-NORGES Komité har både kontrollert og godkjent de se-

nere års regnskap. Vi anser derfor disse rykter som både døde og begravet.

La oss så glemme uoverenstemmelsene fra ifjor, og enes om å gjøre en enda bedre innsats for UFO-saken i det nye året.

Beste hilsener til alle UFO-interesserte lesere!

Arendal 24. januar 1993.

Alf Thommassen og Leonard Tønnesen.

Kort kommentar fra Odd-Gunnar Røed

Det er meg en glede å få si at alle tidligere uoverenstemmelser er lagt solid bakerst på hyllen. Vi har fått en kopi av Leonard Tønnesens dagslysfilm til analyse på Østfold Ingeniørhøyskole, og samarbeidet oss imellom er det beste. Det japanske filmteamet som besøkte oss i mai, og som behørlig er omtalt annet sted i bladet, var også så heldig å få kjøpt rettighetene av Tønnesen til en visning av filmen i japansk TV i oktober i år. Vi regner med å komme med en kommentar til analysen av filmen i nr. 2 nærmere jul. □

VERVEKAMPANJE

Få et gratisabonnement på "UFO"!

De av leserne som greier å verve fem eller flere nye abonnenter på "UFO" vil bli innvilget et gratisabonnement, enten for i år eller neste år.

Hvis du har funnet noen interesserte, benytt følgende fremgangsmåte for registrering:

1. Samle inn penger fra de respektive og betaltotalsummene via postgiro til vår abonnementsadresse i Bergen (se side 2). Talongen fylles ut med ditt eget navn og adresse, og merkes "verving".
2. Skrivet brev med navn og adresse på de nye abonnentene, samt ditt eget d.o. og gjør det klart hva saken gjelder.
3. Send brevet til vår abonnementsadresse, hvor bestillingen vil bli registrert og du får tildelt et gratisabonnement.

Lykke til!

Til våre trofaste lesere!

Vi har mottatt et meget bra tilbud på samlepermer fra Perm-ex, i format 223 x 165 mm, som skulle passe godt for tidsskriftet "UFO".

Hver samleperm rommer minst to årganger, og hvis interessen hos våre medlemmer er stor nok for disse, vil kostnaden bli kr. 21,-. Dette innebærer en bestilling på i alt 250 stk. Om antallet av bestillinger kommer opp i 500 stk. vil prisen bli kr. 18,40 pr. stk. Ved 1000 stk. kr. 16,20.

Ovennevnte er fritt levert Oslo, fraktfritt fra Bergen ved bestilling av 1000 stk. Eventuelle klisjéomkostninger (logo) kommer i tillegg, ca. 300-500 kroner. Dette er en engangsutgift som UFO-NORGE sier seg villig til å betale for dere.

Tilsvarende samlepermer blir solgt av andre organisasjoner til sine medlemmer fra kr. 40,- til kr. 60,-.

De av våre medlemmer som er interessert, kan ringe eller skrive til oss om hvor mange permer de ønsker. Send ingen penger nå!

Til distribusjonen må vi forbeholde oss porto på kr. 10,- pr. sending, kr. 20,- for tre stk. eller flere.

Vi må altså hente inn bestilling på minst 250 samlepermer, og det skulle vel være mulig? Bruk vår postboks adresse:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen
eller tlf. 05-28 01 26.

TING Å MERKE SEG

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Manus bør være maskinskrevet med dobbel linjeavstand. Hvis artikkelen ledsages av illustrasjoner (fotos og/eller tegninger), må disse være i svart/hvitt og av god kvalitet. Det må angis i teksten hvor man vil ha disse plassert sammen med eventuell bildetekst. En god rettskrivning er også viktig. Det tas forbehold om retting/for-korting av artikkelen fra redaksjonens side. Det er også mulig å levere inn tekst og bilder på disketter for innlesning på PC. Diskettformatet kan være både 3,5 og 5,25 tommer; 720 kB/1,44 MB eller 360 kB/1,2 MB DOS-disketter. Teksten bør være skrevet i WordPerfect, versjon 4.2 eller senere. Kontakt redaktøren for nærmere detaljer.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og tidsskrift av interesse, som mulig stoff for "UFO". Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende/dele ut foldere.

Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE
Postboks 24
3133 Duken

Herfra kan du rekvirere folder slik at de straks kan bli distribuert videre ut til mulige interesserte.

STØTTEFOND FOR UFO-NORGE!

Grupeer og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler, og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver som må utsettes pga. mangel på penger. Mye må gå av egne midler, men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange i og for seg meget interesserte medlemmer ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de likevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGES støttefond.

Benytt vårt postgironummer 08 09 3 07 08 10, merk talongen STØTTEFONDET og send beløpet til:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

UFO-NORGE med heldøgnsbetjent kontor?

Nå er faktisk muligheten til stede for å få et permanent UFO-NORGE-kontor med telefon som vil være betjent døgnet rundt.

Vi vil innrede en brakke av romslig type på Gyland i Flekkefjord kommune. Til dette trenger vi noen kroner til å avhjelpe noen av utgiftene til kabler og brakke. Vi har beregnet disse nyinvesteringene til kr.14.000,-. Alt innventar har vi fra før og arbeidet vil gå på dugnad.

Det er Torfrid Urdal som stiller noe av sin eiendom til disposisjon for dette formålet; telefoner på kvelds- og natterstid vil også bli koblet til hennes hus.

To personer vil være tilgjengelige på UFO-NORGES "UFO-HOTLINE".

Det vil bli opprettet egen telelinje som kun skal benyttes til samtaler i samband med UFO-NORGES virksomhet.

HJELP OSS MED DETTE LØFTET, SEND OSS NOEN KRONER I STØTTE TIL:

UFO-NORGES PROSJEKTFOND

Postboks 24

3133 DUKEN

Gironr.:0804 4006961

FRITIDSEIENDOM I HESSDALEN

En av våre lesere vil gjerne benytte anledningen til å selge sin hytte i Hessdalen, gjerne til en av UFO-NORGES medlemmer.

Tomten, som er sydvent og solrikt beliggende på Hessdalskjølen, overveies solgt. Den ligger vel forvart i ca. 700 meters høyde, omtrent tre mil nord for Røros.

Hytta, av typen SANDEHYTTE, er bygget i 1984-85 med overbygd terrasse mot syd. Grunnflaten er på totalt 87 kvm, pluss et uthus på 14 kvm. Strøm og vann er innlagt.

Det er helårsvei til eiendommen, som er en inngjerdet selveiertomt på 1,3 mål.

Alt er i topp stand og må sees.

Kontakt:

Frode Svendsen

Sisikveien 18

7080 HEIMDAL

Tlf.: 07-88 72 09